

۱۰۷۳۳-۱۳

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه رسائل اخوان صوفیاء ابن عربی ۲ جلد
مؤلف: ابن عربی
موضوع: فقه صوفی و تصوف
۱۲۵۱۲

شماره ثبت کتاب: ۸۷۱۷۲

۱۹۷۲

کتابخانه و مرکز اسناد

خطی «فهرست شده»
۱۲۶۱۲

بازدید شد
۱۳۱۵

باسمہ تعالیٰ
این مجموعه نفیس قسماً است بر رسائل زیر
۱- خواص حروف از شیخ محیی الدین بن عربی

۲- رساله مرص حکیم در ریختنات و خواص منازل قمر

۳- رساله اسماء الحسنی ظاهر از ابوالمحامد قطب الدین محمد بن عربی
که نام خود را در اول نسخه آورده بخط ملا حنفی خوانساری
در ۱۰۵۸م بر این ملا عبدالمجید صوفی نوشته

۴- شرح خطبه بیان که منسوب بحضرت امیر المومنین علیه السلام
خط قدسی رضوی مورخ ۵۸۱ هجری که نسخه از آن کتاب
مجموع المؤلفات در کتابخانه

در نجف موجود است
۵- فتنه خضراء القلب فیض کاش

۳- جیب ۳۸۳

بازرسی شد
۸-۳۷

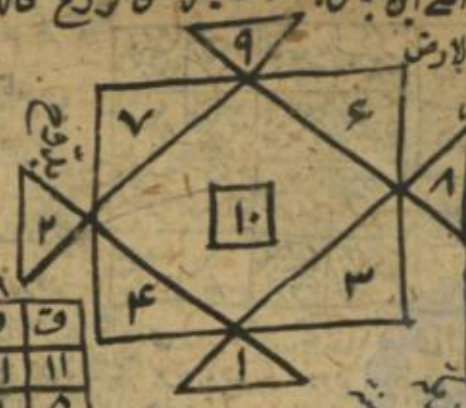
۱۰۴۲۹	۱۰۴۳۰	۱۰۴۳۱	۱۰۴۳۲	۱۰۴۳۳	۱۰۴۳۴	۱۰۴۳۵	۱۰۴۳۶	۱۰۴۳۷	۱۰۴۳۸	۱۰۴۳۹	۱۰۴۴۰	۱۰۴۴۱	۱۰۴۴۲	۱۰۴۴۳	۱۰۴۴۴	۱۰۴۴۵	۱۰۴۴۶	۱۰۴۴۷	۱۰۴۴۸	۱۰۴۴۹	۱۰۴۵۰	۱۰۴۵۱	۱۰۴۵۲	۱۰۴۵۳	۱۰۴۵۴	۱۰۴۵۵	۱۰۴۵۶	۱۰۴۵۷	۱۰۴۵۸	۱۰۴۵۹	۱۰۴۶۰	۱۰۴۶۱	۱۰۴۶۲	۱۰۴۶۳	۱۰۴۶۴	۱۰۴۶۵	۱۰۴۶۶	۱۰۴۶۷	۱۰۴۶۸	۱۰۴۶۹	۱۰۴۷۰	۱۰۴۷۱	۱۰۴۷۲	۱۰۴۷۳	۱۰۴۷۴	۱۰۴۷۵	۱۰۴۷۶	۱۰۴۷۷	۱۰۴۷۸	۱۰۴۷۹	۱۰۴۸۰	۱۰۴۸۱	۱۰۴۸۲	۱۰۴۸۳	۱۰۴۸۴	۱۰۴۸۵	۱۰۴۸۶	۱۰۴۸۷	۱۰۴۸۸	۱۰۴۸۹	۱۰۴۹۰	۱۰۴۹۱	۱۰۴۹۲	۱۰۴۹۳	۱۰۴۹۴	۱۰۴۹۵	۱۰۴۹۶	۱۰۴۹۷	۱۰۴۹۸	۱۰۴۹۹	۱۰۵۰۰	۱۰۵۰۱	۱۰۵۰۲	۱۰۵۰۳	۱۰۵۰۴	۱۰۵۰۵	۱۰۵۰۶	۱۰۵۰۷	۱۰۵۰۸	۱۰۵۰۹	۱۰۵۱۰	۱۰۵۱۱	۱۰۵۱۲	۱۰۵۱۳	۱۰۵۱۴	۱۰۵۱۵	۱۰۵۱۶	۱۰۵۱۷	۱۰۵۱۸	۱۰۵۱۹	۱۰۵۲۰	۱۰۵۲۱	۱۰۵۲۲	۱۰۵۲۳	۱۰۵۲۴	۱۰۵۲۵	۱۰۵۲۶	۱۰۵۲۷	۱۰۵۲۸	۱۰۵۲۹	۱۰۵۳۰	۱۰۵۳۱	۱۰۵۳۲	۱۰۵۳۳	۱۰۵۳۴	۱۰۵۳۵	۱۰۵۳۶	۱۰۵۳۷	۱۰۵۳۸	۱۰۵۳۹	۱۰۵۴۰	۱۰۵۴۱	۱۰۵۴۲	۱۰۵۴۳	۱۰۵۴۴	۱۰۵۴۵	۱۰۵۴۶	۱۰۵۴۷	۱۰۵۴۸	۱۰۵۴۹	۱۰۵۵۰	۱۰۵۵۱	۱۰۵۵۲	۱۰۵۵۳	۱۰۵۵۴	۱۰۵۵۵	۱۰۵۵۶	۱۰۵۵۷	۱۰۵۵۸	۱۰۵۵۹	۱۰۵۶۰	۱۰۵۶۱	۱۰۵۶۲	۱۰۵۶۳	۱۰۵۶۴	۱۰۵۶۵	۱۰۵۶۶	۱۰۵۶۷	۱۰۵۶۸	۱۰۵۶۹	۱۰۵۷۰	۱۰۵۷۱	۱۰۵۷۲	۱۰۵۷۳	۱۰۵۷۴	۱۰۵۷۵	۱۰۵۷۶	۱۰۵۷۷	۱۰۵۷۸	۱۰۵۷۹	۱۰۵۸۰	۱۰۵۸۱	۱۰۵۸۲	۱۰۵۸۳	۱۰۵۸۴	۱۰۵۸۵	۱۰۵۸۶	۱۰۵۸۷	۱۰۵۸۸	۱۰۵۸۹	۱۰۵۹۰	۱۰۵۹۱	۱۰۵۹۲	۱۰۵۹۳	۱۰۵۹۴	۱۰۵۹۵	۱۰۵۹۶	۱۰۵۹۷	۱۰۵۹۸	۱۰۵۹۹	۱۰۶۰۰	۱۰۶۰۱	۱۰۶۰۲	۱۰۶۰۳	۱۰۶۰۴	۱۰۶۰۵	۱۰۶۰۶	۱۰۶۰۷	۱۰۶۰۸	۱۰۶۰۹	۱۰۶۱۰	۱۰۶۱۱	۱۰۶۱۲	۱۰۶۱۳	۱۰۶۱۴	۱۰۶۱۵	۱۰۶۱۶	۱۰۶۱۷	۱۰۶۱۸	۱۰۶۱۹	۱۰۶۲۰	۱۰۶۲۱	۱۰۶۲۲	۱۰۶۲۳	۱۰۶۲۴	۱۰۶۲۵	۱۰۶۲۶	۱۰۶۲۷	۱۰۶۲۸	۱۰۶۲۹	۱۰۶۳۰	۱۰۶۳۱	۱۰۶۳۲	۱۰۶۳۳	۱۰۶۳۴	۱۰۶۳۵	۱۰۶۳۶	۱۰۶۳۷	۱۰۶۳۸	۱۰۶۳۹	۱۰۶۴۰	۱۰۶۴۱	۱۰۶۴۲	۱۰۶۴۳	۱۰۶۴۴	۱۰۶۴۵	۱۰۶۴۶	۱۰۶۴۷	۱۰۶۴۸	۱۰۶۴۹	۱۰۶۵۰	۱۰۶۵۱	۱۰۶۵۲	۱۰۶۵۳	۱۰۶۵۴	۱۰۶۵۵	۱۰۶۵۶	۱۰۶۵۷	۱۰۶۵۸	۱۰۶۵۹	۱۰۶۶۰	۱۰۶۶۱	۱۰۶۶۲	۱۰۶۶۳	۱۰۶۶۴	۱۰۶۶۵	۱۰۶۶۶	۱۰۶۶۷	۱۰۶۶۸	۱۰۶۶۹	۱۰۶۷۰	۱۰۶۷۱	۱۰۶۷۲	۱۰۶۷۳	۱۰۶۷۴	۱۰۶۷۵	۱۰۶۷۶	۱۰۶۷۷	۱۰۶۷۸	۱۰۶۷۹	۱۰۶۸۰	۱۰۶۸۱	۱۰۶۸۲	۱۰۶۸۳	۱۰۶۸۴	۱۰۶۸۵	۱۰۶۸۶	۱۰۶۸۷	۱۰۶۸۸	۱۰۶۸۹	۱۰۶۹۰	۱۰۶۹۱	۱۰۶۹۲	۱۰۶۹۳	۱۰۶۹۴	۱۰۶۹۵	۱۰۶۹۶	۱۰۶۹۷	۱۰۶۹۸	۱۰۶۹۹	۱۰۷۰۰	۱۰۷۰۱	۱۰۷۰۲	۱۰۷۰۳	۱۰۷۰۴	۱۰۷۰۵	۱۰۷۰۶	۱۰۷۰۷	۱۰۷۰۸	۱۰۷۰۹	۱۰۷۱۰	۱۰۷۱۱	۱۰۷۱۲	۱۰۷۱۳	۱۰۷۱۴	۱۰۷۱۵	۱۰۷۱۶	۱۰۷۱۷	۱۰۷۱۸	۱۰۷۱۹	۱۰۷۲۰	۱۰۷۲۱	۱۰۷۲۲	۱۰۷۲۳	۱۰۷۲۴	۱۰۷۲۵	۱۰۷۲۶	۱۰۷۲۷	۱۰۷۲۸	۱۰۷۲۹	۱۰۷۳۰	۱۰۷۳۱	۱۰۷۳۲	۱۰۷۳۳	۱۰۷۳۴	۱۰۷۳۵	۱۰۷۳۶	۱۰۷۳۷	۱۰۷۳۸	۱۰۷۳۹	۱۰۷۴۰	۱۰۷۴۱	۱۰۷۴۲	۱۰۷۴۳	۱۰۷۴۴	۱۰۷۴۵	۱۰۷۴۶	۱۰۷۴۷	۱۰۷۴۸	۱۰۷۴۹	۱۰۷۵۰	۱۰۷۵۱	۱۰۷۵۲	۱۰۷۵۳	۱۰۷۵۴	۱۰۷۵۵	۱۰۷۵۶	۱۰۷۵۷	۱۰۷۵۸	۱۰۷۵۹	۱۰۷۶۰	۱۰۷۶۱	۱۰۷۶۲	۱۰۷۶۳	۱۰۷۶۴	۱۰۷۶۵	۱۰۷۶۶	۱۰۷۶۷	۱۰۷۶۸	۱۰۷۶۹	۱۰۷۷۰	۱۰۷۷۱	۱۰۷۷۲	۱۰۷۷۳	۱۰۷۷۴	۱۰۷۷۵	۱۰۷۷۶	۱۰۷۷۷	۱۰۷۷۸	۱۰۷۷۹	۱۰۷۸۰	۱۰۷۸۱	۱۰۷۸۲	۱۰۷۸۳	۱۰۷۸۴	۱۰۷۸۵	۱۰۷۸۶	۱۰۷۸۷	۱۰۷۸۸	۱۰۷۸۹	۱۰۷۹۰	۱۰۷۹۱	۱۰۷۹۲	۱۰۷۹۳	۱۰۷۹۴	۱۰۷۹۵	۱۰۷۹۶	۱۰۷۹۷	۱۰۷۹۸	۱۰۷۹۹	۱۰۸۰۰	۱۰۸۰۱	۱۰۸۰۲	۱۰۸۰۳	۱۰۸۰۴	۱۰۸۰۵	۱۰۸۰۶	۱۰۸۰۷	۱۰۸۰۸	۱۰۸۰۹	۱۰۸۱۰	۱۰۸۱۱	۱۰۸۱۲	۱۰۸۱۳	۱۰۸۱۴	۱۰۸۱۵	۱۰۸۱۶	۱۰۸۱۷	۱۰۸۱۸	۱۰۸۱۹	۱۰۸۲۰	۱۰۸۲۱	۱۰۸۲۲	۱۰۸۲۳	۱۰۸۲۴	۱۰۸۲۵	۱۰۸۲۶	۱۰۸۲۷	۱۰۸۲۸	۱۰۸۲۹	۱۰۸۳۰	۱۰۸۳۱	۱۰۸۳۲	۱۰۸۳۳	۱۰۸۳۴	۱۰۸۳۵	۱۰۸۳۶	۱۰۸۳۷	۱۰۸۳۸	۱۰۸۳۹	۱۰۸۴۰	۱۰۸۴۱	۱۰۸۴۲	۱۰۸۴۳	۱۰۸۴۴	۱۰۸۴۵	۱۰۸۴۶	۱۰۸۴۷	۱۰۸۴۸	۱۰۸۴۹	۱۰۸۵۰	۱۰۸۵۱	۱۰۸۵۲	۱۰۸۵۳	۱۰۸۵۴	۱۰۸۵۵	۱۰۸۵۶	۱۰۸۵۷	۱۰۸۵۸	۱۰۸۵۹	۱۰۸۶۰	۱۰۸۶۱	۱۰۸۶۲	۱۰۸۶۳	۱۰۸۶۴	۱۰۸۶۵	۱۰۸۶۶	۱۰۸۶۷	۱۰۸۶۸	۱۰۸۶۹	۱۰۸۷۰	۱۰۸۷۱	۱۰۸۷۲	۱۰۸۷۳	۱۰۸۷۴	۱۰۸۷۵	۱۰۸۷۶	۱۰۸۷۷	۱۰۸۷۸	۱۰۸۷۹	۱۰۸۸۰	۱۰۸۸۱	۱۰۸۸۲	۱۰۸۸۳	۱۰۸۸۴	۱۰۸۸۵	۱۰۸۸۶	۱۰۸۸۷	۱۰۸۸۸	۱۰۸۸۹	۱۰۸۹۰	۱۰۸۹۱	۱۰۸۹۲	۱۰۸۹۳	۱۰۸۹۴	۱۰۸۹۵	۱۰۸۹۶	۱۰۸۹۷	۱۰۸۹۸	۱۰۸۹۹	۱۰۹۰۰	۱۰۹۰۱	۱۰۹۰۲	۱۰۹۰۳	۱۰۹۰۴	۱۰۹۰۵	۱۰۹۰۶	۱۰۹۰۷	۱۰۹۰۸	۱۰۹۰۹	۱۰۹۱۰	۱۰۹۱۱	۱۰۹۱۲	۱۰۹۱۳	۱۰۹۱۴	۱۰۹۱۵	۱۰۹۱۶	۱۰۹۱۷	۱۰۹۱۸	۱۰۹۱۹	۱۰۹۲۰	۱۰۹۲۱	۱۰۹۲۲	۱۰۹۲۳	۱۰۹۲۴	۱۰۹۲۵	۱۰۹۲۶	۱۰۹۲۷	۱۰۹۲۸	۱۰۹۲۹	۱۰۹۳۰	۱۰۹۳۱	۱۰۹۳۲	۱۰۹۳۳	۱۰۹۳۴	۱۰۹۳۵	۱۰۹۳۶	۱۰۹۳۷	۱۰۹۳۸	۱۰۹۳۹	۱۰۹۴۰	۱۰۹۴۱	۱۰۹۴۲	۱۰۹۴۳	۱۰۹۴۴	۱۰۹۴۵	۱۰۹۴۶	۱۰۹۴۷	۱۰۹۴۸	۱۰۹۴۹	۱۰۹۵۰	۱۰۹۵۱	۱۰۹۵۲	۱۰۹۵۳	۱۰۹۵۴	۱۰۹۵۵	۱۰۹۵۶	۱۰۹۵۷	۱۰۹۵۸	۱۰۹۵۹	۱۰۹۶۰	۱۰۹۶۱	۱۰۹۶۲	۱۰۹۶۳	۱۰۹۶۴	۱۰۹۶۵	۱۰۹۶۶	۱۰۹۶۷	۱۰۹۶۸	۱۰۹۶۹	۱۰۹۷۰	۱۰۹۷۱	۱۰۹۷۲	۱۰۹۷۳	۱۰۹۷۴	۱۰۹۷۵	۱۰۹۷۶	۱۰۹۷۷	۱۰۹۷۸	۱۰۹۷۹	۱۰۹۸۰	۱۰۹۸۱	۱۰۹۸۲	۱۰۹۸۳	۱۰۹۸۴	۱۰۹۸۵	۱۰۹۸۶	۱۰۹۸۷	۱۰۹۸۸	۱۰۹۸۹	۱۰۹۹۰	۱۰۹۹۱	۱۰۹۹۲	۱۰۹۹۳	۱۰۹۹۴	۱۰۹۹۵	۱۰۹۹۶	۱۰۹۹۷	۱۰۹۹۸	۱۰۹۹۹	۱۱۰۰۰	۱۱
-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	----

روى ان سعيد بن المسيب جتمع رجل من المؤمنين آمن بالنبى صلى الله عليه وسلم فقال هل البسك
 جوابا ما علم على احد قط فطرقه طارق سوء ولا علم على دابة فاحصا بها معل ولا دخل به احد على سبط
 فاصابه شر ولا فرى في سفينة فاصابها غرق ولا يسافر به احد في رفقة واصابهم سقوت ابد
 فقال سعيد ومن على يدك يا خلق الله فقال هانت الدواب والقراطس واكتب هذه الاسماء
نقول بسم الله الرحمن الرحيم كل ذى ملك فملوك لله وكل ذى قوة فضعيف عند الله
 وكل جبار فضعيف عند الله وكل ظالم لا يحصيه من الله يا اعداء حامل كتابي هذا يا احبة
 يا اهل الانس والجن والشیاطین والعقارب المتمردين خاتم سليمان بن داود على
 افواهكم وعصا موسى على اكنافكم وخبركم بين اعينكم وشرکم تحت رجلكم ولا غالب
 الا الله وحامل هذا في حوز الله المانع الذي لا يذل من اعتربه ولا ينكشف
 من استتره
 من تواضع
 لا تخف انك انت الاعلى مخافا انتي معك اسمع وارى اللهم احفظ طاعتك
 هذا واستر لبسك الوفي المحصين في ليله وفجانه وطعنه وقران الذي نشر
 به اولياك المتقين من اعدائك الكافرين اللهم من عاداه فعاده ومن كاد فكه
 ومن نصب له فخاخا فخره واطف عنه نار من اراد به عداوة وشر او فرج عنه كل كربة
 وهم وضيق ولا تحمله الا يقوى ولا يطق انك انت الحق الحقى وطلى عاينك يا محمد

من الفضل الثاني عشر من تسمى الحروف للمولى
الفصل ٩٢ في اسم نافع هذا الاسم الجليل الجامع والسر العظيم النافع فيه شفاكية
 ومعافاة كل مبتلى ومن اكثر من ذكره في حاله خضر عافاه الله منه فان كان صا
 صادقة وواظب على ذكره الى ان يوافقه بعض عوامله صامع بيده على خضر ولا
 خضر وكذلك من وضع مرتبة في خاتم فضة والقرن في شرفه لا تخف به من بهر من
 الا عافاه الله تعالى انه لا ترى انه يناسب اسم تعالى محافي ويصلح ذكر المرحوم
 عبد العزيز واسماء حروفه ليشير الى اسمين جليلين وهما الله شافي وينبغي ان يكتب
 على سطح المربع هو اربع جهات قوله ونزل من القرآن يا هوشفاء ورحمة للمؤمنين
 ويصلح ذكر المرحوم كان اسم فاسم عند اهل الانوار له مربع شريف يوضع في مثلثه على
 اقول انك في
 المثلث تراه
 للثمن نقص
 في كل خانه
 ثلاثة فاسم
 في شرفه فخاله يرى العجب العجيب
 صنع الله نعم به من استعمله
 الباطن والظاهر قد يره
 من الاسرار المحررة
 في شرفه فخاله يرى العجب العجيب
 صنع الله نعم به من استعمله
 الباطن والظاهر قد يره
 من الاسرار المحررة

ع	ف	ا	ن
ع	ف	ا	ن
ع	ف	ا	ن
ع	ف	ا	ن

رجل اوصى للمؤمنين افته ابن عباس بان ذلك يعرف الى الزرع فانهم يحرقونه ويطعنونه
 يصنعون البذر في الارض
 فهم متوكلون على الله
 حيوه احيوه 2
 الطير

ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي

ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي

ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي

ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي

ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي

ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي

ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي

ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي

ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي
ع	ق	و	ي

طبيب
 ١٩٥٩
 ١٩١٢
 ١٩١٢
 ١٩١٢

عدد اية ونزل من القرآن ما هو
 شفاء ورحمة للمؤمنين بالاسم
 طبيب
 ١٩١٢
 ١٩١٢

١٩١٢
 ١٩١٢
 ١٩١٢

١٩١٢
 ١٩١٢
 ١٩١٢

١٩١٢
 ١٩١٢
 ١٩١٢

١٩١٢
 ١٩١٢
 ١٩١٢

١٩١٢
 ١٩١٢
 ١٩١٢

١٩١٢
 ١٩١٢
 ١٩١٢

١٩١٢
 ١٩١٢
 ١٩١٢

١٩١٢
 ١٩١٢
 ١٩١٢

١٩١٢
 ١٩١٢
 ١٩١٢

۱۲۳۳

[illegible]

فردی	فردی	فردی
فردی	فردی	فردی
فردی	فردی	فردی

مثلاً هو الی مظہر وظاہر
و ۲۷۵ اضافہ ہر خانہ میں

ف	ی	ط
۲	۴۳	۸۴
۱۶۷	۷۶	۶

انہذا	رزقنا	بقاد
۲۶	۴۱۲	۹۳۸
۲۰۶	۵۷۶	۲۰۶

Fragment of a manuscript page showing a 4x4 grid of numbers in Arabic script. The numbers are arranged in rows and columns, with some cells containing fractions or mixed numbers. The fragment is labeled "v. 12" in the top right corner.

مثله هو الى مظهر ومظهر
و ۲۷۵ اختلافه خاينيه

لط	ی	ف
۸۴	۴۳	۲
۶	۷۶	۱۶۷

۸۲۶۰

ارغندا	رزقنا	بغداد
۲۶	۴۱۲	۹۳۸
۶۶۶	۵۷۶	۲۰۷

۷۴۷۰

۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

تقریبی لا در ۵

اسماء و یالو یاروش یاروش
لیاروع لیاروش ییانش
اسماء و یالو
میخاییل و غلایل و وفنا میل
شوا میل عورائیل شهر رائل
شلسائیل جمع حروف هـ
حرفه از الراء و بار هر کافه ساء
بجز شسته افغانه و ساعت

Handwritten manuscript page with Arabic script and a circular seal.

۲۵	۱	۱۰۶۷	۱۰۶۸
۱	۱۴	۱۰۶۹	۱۰۷۰

۱۶	۲۲	۸۸۴	۱۳
۴	۱۰	۸۴۵	۱۳۶۹
۱۲	۱۸	۸۸۱	۱۳۶۹

والقبط
١٦
١٦٩٣
لله الفضل العليم

٢٥	١	حسب	٨٠٠٦
١	١٤	عليك	١٣
١٦	٢٢	حسب	٨٠٠٦
٤	١٠	عليك	١٣
١٢	١٨	حسب	٨٠٠٦
		عليك	١٣

 مالک محمد تقی و محمد
 ولاد خواجہ محمد علی
 شہید بہ ملاصف
 مالک ولدہ عبد الرزاق

[illegible]

[illegible]

وهذا على رأي حكاه الهند كاسيون
استنوع الهند وغيره وأما على رأي أهل الجبال
ففي هذه التسمية **أهم** فشدناية ما يسمونه
بوسن تنضج طبع الثرى يا عاداني
جر كستف من قسمة الطور وخلص جميعها
تكثر من النار واليهود الكفر في آدم عليهم
وسمائهم والتركيب الكفر في عزاء أصل
فأما في التسمية تصلح للقبول عند الملوك
والسلاطين والأمراء وأما في نقس وال
أحد البروج التارية والكفر في الهوا

تقریر
و فی خاتمه
ملاحظه

الذي يكتب به خاصة فانه يفعل كسب طبعه ما يكتب به وهذا الذي
 يفعل بالاعلام المحمودة فاعلم ما رسمه فخر ان تجد من نمنك على هذا
 الاسماء **فصل** اعلم ان ترتيب حروف المعجم الرتبة العشر والعشرة
 على من ترتيب معزود ترتيب مزدوج فالمعزود الترتيب ا ب ج
 د ه و ز ح ط ي ك ل م ن س ع ف ص ق ر ش
 ت ث ش خ ذ ض ظ غ و اما ترتيب المعزود الغريب هكذا
 ا ب ج د ه و ز ح ط ي ك ل م ن س ع ف ص
 ق ر ش ت ث ش خ ذ ض ظ غ و اما المزدوج
 الترتيب فترتبه هكذا ا ب ت ث ش ج ح خ د ذ ر ز س
 ش ص ض ظ ح خ غ ف ق ك ل م ن د ه ل ا ي و
 المزدوج الغريب فترتبه ا ب ت ث ش ج ح خ د ذ ر ز ط
 ظ ك ل م ن ص ض ع غ ف ق ك ل م ن د ه ل ا ي و
 ل ا ي فترتبه على المزدوجين والترتيب **فصل** في طبع حروف
 المعزود الترتيب العشر بحروف الحمازة اه طم و شش والباردة
 ب و ي ن ص ت من اليا ترتيب ذلك س ق ت
 ظا الرطب و ح ل ع ر خ غ **فصل** في طبع حروف المزدوج
 الترتيب العشر بحروف الحمازة اه طم و شش والباردة ب و
 ي ن ص ت ظا اليا ترتيب ذلك ص ق ش غ الرطب و ح ل
 ع و ح س **فصل** في طبع حروف المزدوج الترتيب العشر بحروف
 الحمازة ا ب ج و شش فطلق ان الباردة س ح ر ص ع ك ه
 الباردة ش خ ز ض غ ل و الرطب ت و س ط ف م ي
فصل في طبع حروف المزدوج الترتيب العشر بحروف الحمازة

طبعها على
 في ترتيبها

ا ب ج و شش فطلق ان الباردة س ح ر ص ع ك ه الباردة
 ش خ ز ض غ ل و الرطب ت و س ط ف م ي **فصل**
 في طبع حروف المزدوج الترتيب العشر بحروف الحمازة ا ب ج
 و شش الباردة ب ح و ك ص ف ه و الباردة ش خ
 ز ل و الرطب ت و ط م ع س ي و لم تذكر لام الا لفظ
 لانه من حروف المكرمة فليذكرناك وانما جعل هنا من اجل الصورة
 وانما وضعت من وضعت لاسر اذكرة فانه راس الحروف و فني لا
 و اسرار طبع فني بارديس **فصل** و اما كسب الحروف فانه
 وعثر من المنازل صارت طبائعا طابع المنازل المتوفقة بالمنازل
 طاعة المراتب التي رسمناها وكذلك يعطى كل منزلة فنيها و فنيها
 و حروف منزلة فنيها كسب طبائعا فاني افعالها ان يرسم كل
 من الكلام المطهر المكرمة في الوقت الذي يكون فيه المعزود المتزلة التي
 ملك حروف فاعلم ذلك على ما سنده **فصل** وانما كان العمل
 بالطروف المعزود و رن الحروف المزدوج عند العلماء المراتب
 التي حصل بها الكلام منه فترتبه حروف مطوم القوافي بالاوزان
 ان كان شعرا او مقبرا لاوزان ان كان بلاء و خطابة و لا كان شعر
 هو الدلالة على العالم والنظم و اثره صغرى من متولدة منه ومنفعة
 كان العمل بالاصل الذي هو فاعمل غير مفعل كسبه قوى في التاثيرات
 المتكلمة بين الذر هو مفعل عن كسبه فلا يقوى قوه الفعل فكان
 الازدواج بنظم النظم فليذا علوا ما طروف المعزود و رن المزدوج
 فافهم ما ذكرناه **فصل** في ترتيبها من مراتب
 الحروف المذكورة على الميزاج والمنازل لسان المطالب كيفيته

ظ
 خلق

وهي تلك الحروف
 بطبعها على

ولما تخلصنا في ان قلام اردونا ان بين طباع الاقاليم والجهات
 المفردة والمتكررة فافاد وقع لك فلم تميز العمل به فافاد
 ان قليم الذي وضع فيه فاحكم عليه بروحانية ذلك الاستيعام
 وطبعه كوكبه واهي سبعة اقاليم الاول ارضل والى المتشركى
 والى التلميح والرابع المتشركى من الزهرة والسواكس
 لعطاره والسابع لغيره فاحكم على القلم طباع هذه الدراري
 وان نسبت ذلك القلم الى الجهات كما جنوب والشمالي والفرج
 او الشرق او ما بين كل واحدة منها فانبيا طباع تلك الجهات
 واحكم عليه بما كان اقبل فامش به بك القلم على طباع المراتل والذرى
 رسم به وفله انظر ما ينظر لك الطباع من البروج والكواكب
 السارة واذا قد ذكرنا هذا فلما بد ان نذكر طباع ما ذكرنا
 من الدراري فان ارضل بارو يابس كذلك ذنب
 الجوزهر وهو في موضع من لام الف على حسب ما تعلمه
 وهو على الصنف وانا رسم لك قلمنا راسا لا ذنب
 فانك بداته من اعلى المطرعتين ومنها ذنب لاراس
 ذنب ومنها راس ذنب لاراس ذنب ومنها راس
 راس لا ذنب ذنب واما المتشركى فحار طرب وكه لك راس
 الجوزهر في موضع من لام الف وقد رسمناه واما المريح فحار
 يابس واما الشمس فحارة يابسة واما الزهرة فباردة رطبة
 واما عطارد فمخرج واما القمر فبارد رطب واما البروج فثلثة منها
 حارة ياليسه باره واهي تحمل والاسد والقوس وثلثة باردة ياليسه
 تراهم واهي النور والسنبلة والجدي وثلثة منها حارة رطبة واهي

فانك بداته من اعلى المطرعتين ومنها ذنب لاراس
 ذنب ومنها راس ذنب لاراس ذنب ومنها راس
 راس لا ذنب ذنب واما المتشركى فحار طرب وكه لك راس
 الجوزهر في موضع من لام الف وقد رسمناه واما المريح فحار
 يابس واما الشمس فحارة يابسة واما الزهرة فباردة رطبة
 واما عطارد فمخرج واما القمر فبارد رطب واما البروج فثلثة منها
 حارة ياليسه باره واهي تحمل والاسد والقوس وثلثة باردة ياليسه
 تراهم واهي النور والسنبلة والجدي وثلثة منها حارة رطبة واهي

وهي نجوم زوايا الميزان والذلو وثلثة منها باردة رطبة واهي
 والعقوب والحوت واما الجهات فاجنوب حار يابس والشمالي
 بارو يابس والشرق حار رطب والغرب بارو رطب وما بينهما
 منها **فصل** ولما ذكرنا افعال الجوف مفردة الى البياض والبنية
 ما لم يطرح كل جوف فلنكمل الجوف في هذا الفصل واما الكاف
 ففعلها فعل القمارة والمشرى نارة وعطار ونارة
 واما اللام ففعلها فعل الزهرة نارة وفعل المسترى نارة
 وفعل المريح نارة وفعل القمارة واما اليم ففعلها فعل
 المسترى نارة والقمر نارة وعطار ونارة واما السين
 ففعلها فعل المسترى نارة والقمر نارة واما السين
 ففعلها فعل الزهرة نارة والقمر نارة والمسترى نارة والمريح نارة
 واما العين ففعلها فعل رطل نارة والقمر نارة والمسترى نارة
 واما الفاء ففعلها فعل القمر نارة وعطار ونارة
 واما الصاد ففعلها فعل القمر نارة والمسترى نارة والمريح نارة
 القمر والمسترى نارة وعطار ونارة واما القاف ففعلها
 فعل القمر نارة والمسترى نارة والزهرة نارة واما الواو ففعلها
 فعل عطارد نارة والمسترى والقمر نارة واما الشين ففعلها
 فعل القمر نارة والمسترى نارة والمريح نارة والزهرة نارة واما
 التاء ففعلها فعل القمر نارة والمسترى نارة وعطار ونارة
 واما النون ففعلها فعل القمر نارة والمسترى نارة واما الهاء
 ففعلها فعل عطارد نارة والمسترى نارة والمريح نارة
 والزهرة نارة واما الذال ففعلها فعل المسترى نارة والقمر

والمريح والزهرة والقمر نارة

اعلم ان من عرف الاوقات المناسبة للاعمال
من حين وشر نال مراده في كل ما يريد
لا يفتقر الى علم باب الذي يظن
فاذا كان القمر في البروج القاري
يجعل له ما يوافق من الاعمال النارية
وان كان القمر في البروج المائي
ما يوافق من الاعمال الهوائية وكذلك
ان كان القمر في الماشية والتمارية
فمن يمتثل للمعارف

من حاك فانظر الى الحروف التي قد جئنا كما قد علمت فان
كاس الحرارة غالبة فالمرسيع العفصا وال كاس البرودة
غالبه فيعيد ان يقصر فليقتده او يرس في السيل كان في البروج
الموائمة واذا كان في كاله او قسما من كاله كان في البروج الموائمة
والنارية وهي اوفى واذا كانت الرطوبة غالبة في الحروف
والحرارة فانه ينقص بفرج وبها ويطيب نفس واذا كانت البسوتة
غالبة في الحروف والحرارة فانه ينقص بكيه وان كانت محما البرودة
اعلى من الحرارة فيجد قفصا كما في فارسه واذا كانت الحرارة
مع البسوتة او كان القمر في البروج الموائمة او السيل البروج
المائية واذا كانت البرودة والبسوتة غالبة فارتد اذا كانت
السيل البروج الماشية او القمر واذا كان القمر في النارية لا يلبس
لما اراد ان يمد له

من هدت على السبل المصقول ما صور به اعلم ان الكلمات والار
على ما في اللفظ وما في اللفظ وال على ما في الفكر وما في الفكر وال على ما
يتقنه الاستعداد والكسابة واللفظ والالان ولا لطيفة حاضرة وذلك
ان الحروف انما هي الى خفض بها المفعول ودون اللفظ والالان
فعل كرى على الحروف من انما المولف لها فاعلم ان لها سببا
وتقاربا وباعدا فبعض الحروف والصوت انما لها وذلك
مثل الحاء والعين والظاء والسين وما يشبه ذلك ولها تفاوت
وبعد مثل سائر الكلام ذلك موجود في كتب محارها وبعدها وكثرة
ما يقتل في الكلام من الحروف الفم والظاء والظاء والظاء
اربع الحروف والظاء والظاء والظاء والظاء والظاء

طيف

النسب منها في معارفهم علمه ويطرحون المعرفة لان الله هو كونه فصوره
والالف صور ونفوسه وكما ان تعلم منها صورة الحامض من كتاب
الموازين في فستما وذلك بحسب اربواقسام وبقي حروف الحرارة
والبرودة والرطوبة والبسوتة وهي الى خفض سببها على طبع
منها حار وب ومنزل والمرتب الا والاربعه و هو وما الاربعه
هي ا ب ج د والمرتب السابعة هـ و ز ح والمرتب العاشرة ط
ي ك ل والمرتب الاثني عشر س ع والمرتب اثنى عشر
ف ص ق ر والمرتب السادسة عشر ت ث ش خ والمرتب
بسياسه ف ض ظ غ وادعوت هذا فالبسوتة الى الحرارة اه
ط م ف سن ذ والى البرودة ب د ي ن ص ت ض
والى البسوتة ج ز ك س ق ث ظ والى الرطوبة و خ
ل ع ي غ وهذه الطلوع سمر من الحروف وقسم علم وفق يقول
بما احصاه الموهوبات باسفل السبل والسير والطريق
مرحت الارض والنظر في كتاب الموازين فهو بين السابعة ثا

الحرارة والبسوتة
البرودة والرطوبة
الظاء والظاء
الظاء والظاء

البرودة والبسوتة
الظاء والظاء

البرودة والبسوتة
الظاء والظاء

سنة اراد اقبال الخلق اليه فغلبه بقرآنه هذه الايات ويكثر ذكرها كثيرا فان العالم يقبلون عليه
 ويحبونه ويحرمونه تعالى يا ايها الذين امنوا لا تكونوا كالذين آذوا موسى الى وجهها
 والقيت عليكم حجة من بين محجوبهم كجسب والذين امنوا اشد جلاله والكاظمين الغيظ و
 العافين عن الناس والله يحب المحسنين او من كان ميتا فاحيياه الى قوله كذا
 من فلان فلان ابنه الكبرياء الى قوله ملك كريم وقتل الحمد لله الذي لم ينجس ولدا ولم ينجس
 له شريك في الملك الى اخرها ١٢ وهو سر عجيب جدا ١٢ ومن اراد ان يقتصر حاجته
 عند امير او زوجاه فليقرأ يس خمسا وثلاثين مرة ويذكر عن من اراد ان يعظم القدر
 حاجته باذن الله تعالى وكذا ذلك من غضب عليه ملك او زوجاه فليضمر عند دخوله
 عليه هذه الآية من قوله ولما سكت عن سورة الغضب الى قوله يهول ثم يقول
 الطغاة غضب فلان بلا اله الا الله واستجلب مؤنة سيدة رسول الله ١٢
 وبوليات على بن ابي طالب ١٢ او من عرضت له حاجة عند احد وتلا
 هذه الآية في ذم اليه يسير الله له قضائهما من قوله ولما دخلوا من حيث لم يسمي
 ابوهم كان يغفر عنهم من الله الى قضائهما ليكرها سبع مرات ١٢ ومن القوائد اذا
 جلس عندك من ينقل عليك فاتل هذه الايات ستر آفانه يندفع سراجا
 باذن الله تعالى فهو نذره الرباح الى قوله مقتدر ربنا اكشف عنا العذاب
 انا مؤمنون يؤمنه يصد الناس اثباتا افغوا وخفاوا فقال ١٢ واسلم عاتنه
 اتبع الهدى

قال البوشة من خواص سورة الاخلاص ان تقرا ليلة الجمعة ستادشرين مرة ثم تذكر الجلال
 حنة الالف وستائة واحد وثلاثين مرة ثم تنام فانه يأتيك ملك في منامك يخبرك عما
 في ضميرك وان داومت مع ذلك كل ليلة جمعة صرت من الصالحين باذن الله

تعالى ١٢ حجرات ٢٥

من فوحي ايم الملك لارسال الهوائف كاضل عن الغفلة ان قوامها
 مائة مرة وثلاثين مرة ثلاثا في كل مرة في باطنها يا ارحم الراحمين يا قيوماً يا عظيم
 على ارض كل مائة الف مرة في كل مرة في سبعين وثلاثين مرة في كل مرة في سبعين
 بنو اسرائيل وبنو مريم عليهما السلام ان ترسل خادم من هذه الآية في كل مرة في سبعين
 لفلان بن فلان في صفة وحسين فيجب مع وحوار من نادر في كل مرة في سبعين
 الا ان يحصل له الا فان حصلت اجابة في اول جمعة ذلك والاقع الثانية
 الامام سابع جمعة تحصل الاجابة باذن الله تعالى ١٢ من فوحي كذا في كل مرة في سبعين
 لتقبل اليه في كل مرة اذا اراد ذلك فاسمها في صفة من الرصاص في كل مرة في سبعين
 في تمام ايام يوم السبت والى الصلوة في موضع الذريرة
 فاقول الله ولا تعجل بالاسئلة فانها ما جعلت
 دار او حافوت الا ان تعجل وكن
 امره لا اكرار

٢٥ ومن اراد ان يشرو لا يتعب في كتابته الخاتم المبارك ويعلق عليه

١٤	١١	٨	١
٧	٢	١٣	١٢
٥	١٤	٣	٩
٤	٦	١	١٥

فانه لا يتعب ابدا

من عجائب دبره
لرفع البليغ ياخذ سبع قطع من الملح الابيض الصغار

ويقراء مع كل واحد منها اية الكرسي سبعاً وتغفل ذلك
على الرق سبع الايام فان الدين يرب عنده ما يجي من البليغ ١٢

اسم فقال الصديق لارباب الرياضات من اخذ ذكر اغناه الله عن اللطيف والشرب
كقوله وصورة ذلك ان تقول يا صدي يا صدي يا صدي مائة واربعاً ولا تترك في الخلق فليكن اسمك تعالى الصديق
قال صلى بعض من اتق به الله قال يا صدي يا صدي يا صدي في الخلق فليكن اسمك تعالى الصديق
وحي ان في سورة راسخ ورايت بخط بعضهم اذا كان الاذن في الخلق فليكن اسمك تعالى الصديق
ما استطيع فانه لا يران في جوع ولا عطش ولا غيرهما قال الموقر في شمس المعارف
الوسط اسم الصديق لا يصح الا في الجوع والاضيق بالجمع ذكره لا يجز
بالجمع ما لم يدخل عليه من غير فافهم انهم كل واحد
من النبوة من قال يا صدي في كل يوم اربعين
مرة انما في سلطان الجمع
تقريبه ١٤

اذا كتبت البسملة في لوح من رصاص ووضعته في شبكة الصغار اجتمع

اليه اسمك من كل مكان

ومن خواص الفاتحة للحبة وتاليف القلوب كما افادته لبعض الاخوان وذلك
ان تخرج اسم المطلوب بالحروف النارية وهو اله طم فند بمر من كل حرف من حروف
ثم تأخذ حفاضة النارية ثم حركتها تأخذ من حروف اسم حفاضة
ان يكون الحرف الاول اخذك من النارية ثم حفاضة اسم وهكذا فلا بد
ان يكون البعد من حروف النارية ويكون الحرف بها بان يكون اخر الحروف منها ويكون
ذلك في احد وعشرين ورقة ثم تضع في كل ورقة حصاة لبان ذكر وشيئا من
قنار اجن وتضعها على النار وتقرأ عليها الفاتحة ١٢ ان ينقطع الدخان و
تقول عند ذلك توكلوا يا خدام الحروف النارية بقضاء حاجتكم
فلان والقاء بحسرتكم ومودة في محبة فلان في قلبه حتى ماتلونه عليكم وقد حوت
ذلك مرارا وحي وحسن الاعتقاد يحصل المراد ١٢

يكلونها على من اظفهم لتذكر
فيضاح الديك المنقويان على الف
من شرب ينقب ابداً وفرا في فار
ازعاقا الغلمان اللذان يوصلان
فائدة في من فائدة

من مجربات الدير في خواص سورة يس من قرأها احد واربعين مرة من غير دخیل
كلام في التواتر والى بالدعاء الا في ذكره بعد تمام العدد المذكور ونام وجد
نفقة تحت رأسه والحق المذكوكة اللهم ان كان رزقي في السماء فانزله
وان كان في الارض فاخرجه وان كان في الباطن فاطلعه وان كان بعيدا فقربه
وان كان قريبا فيسرته وان كان قليلا فكثره وان كان كثيرا فثبته وبارك
فيه وارزق من حيث احب وحيث لا احسب رزقا حلا لا طيبا غدا فاسحبا
طبقا مباركا في حن الى يكون لاحد من خلقك على منته واجعل يدي
عليها بلا عطاء ولا تجعل يدي رغبة بلا استعطاء انك على كل شيء قدير ١٢

قال الشيخ احمد الدير في مجرباته في خواص سورة الفطرة اذا اردت ان تعلم حال الانسان
هل به عين النسي او حجب او غير ذلك فلتأخذ اثره وتقيسه قياسا جيدا وتقرأها
عليه مرة واحدة او ثلاث مرات ثم بعد الفراغ من قراتها تقول ثلاث مرات
استمع عليك يا ميمون يا بانوخ ان تنزل على هذه الاثر وتبين ما بصاحب ان
كان من الجفقة وان كان من النسي فطول له وان كان من النسي فاقبله على حاله
بحق هذه السورة الشريفة الواسعة العجل ٢ الساعة ١٢ ثم تقيل الاثر ثانيا
فانه قصر فالتب له قوله تعالى واذا قرأت القرآن انك لفي انوار وهو قوله
تعالى انما خلقناكم عبدا لى اخ السورة وقوله يا معشر الجن والإنس ٢
قوله

قوله فلا تنصرون وتكتب لمع ذلك المعوذتين والفاكهة وحيلة صاحب الاثر وان
طال تكتب له اذا الشكر كورت بتمامها او غيرهما مما يكتب للعين وان بقي بحاله
تكتب له ايات الشفاء واخر سورة الاحشر لو انزل لنا هذا القرآن الخ والى
وقال بعضهم في معرفة قياس الاثر بعد قياس قياسا جيدا نقول عليه الفاكهة
سورة المذكوكة التي هي لكل هنرة لمة الخ ثم بعد الفراغ من قراتها نقول
فحواما ان يقصر او يطول او يبقى مع حاله وقد عرفت ما تكتب في كل حالة من
الحالات المذكورة ولا تقل لصاحب الاثر هذا الشكر الذي يركب من الجن والانس
فان ذلك حرام كله كما قال شيخنا العلامة ١٢

طريق العمل بسورة الناس فانك تصوم وتمتنع عن كل ما فيه روح ثم تقراء
سورة الفطرة ثم تقول عقب كل مائة اجيوا وتوكلوا ايها الوساوس الخناس قلب
كذا وكذا بالمحبة والمودة وعطفوا قلبهم على ان اردت العطف والمحبة وان اردت
الارسال لقضاء حاجة تقول اجيوا وتوكلوا ايها الوساوس الخناس واذهلوا عني
كذا في هذه الليلة واضربوه باليود والخراب واقطعوه وسموا له حاجته وعرفوه باسم
وكنته ومحلته بحق هذه السورة الشريفة وان اردت ان تفقد نوم احد تقول اجيوا
وتوكلوا ايها الوساوس الخناس بفقد نوم كذا وكذا ولا يشرع للنام بحق هذه السورة
الشريفة وسحر الى قلبه وفواده واللبوا روحانيته بحق هذه السورة الشريفة واخبره بعض
الاخوان ان ما ذكره بحسب فاعلم به من تبلغ المراد والى من اتبع الهدى

قوله تعالى ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات كانت لهم جنات الفردوس نزلا الى افلاlosure
من اراد ان يقوم في اوقات شاء من الليل فليقرأ ما عند النوم ويقول اللهم اغفر لي ذنوبي
كذا وكذا فان روي بذكر الله يتوفى في الاقصى حين موتها والتمس تمت في مناسها اذكر كرك
تذكر في هفتفوك واغفر لي انك تغفر ما تريد او يقول افسحت عليكم يا خدام
هذه الايات الشريفة ان توقظني وقت كذا اجتها عليكم فانه يحصل المراد باذن الله

١٢

قوله الذي خلق فهو يدين الى قوله تغلب عليهم لتكثير العرش والجمع والوحشة
والاعياء في الفوفم بالشر من ذلك فليتوضأ او يمسح ويصلي ركعتين وتليوا
هذه الايات احدى وعشرين مرة ويحملهام مع يبلغ من ذلك ما يريد باذن الله
قوله انكض برحمتك هذا مغسل بارد وشراب من اكثر من قراتها وهو كوفي
بزر او ينشئ عننا نبع له باذن الله تعالى ماء طيب مبارك وان رسم قوله وهو
تجربهم في موج كالجبال الى قوله فكان من المعروف في كل في سبع شفاف
وتلق واحدة بعد واحدة بعد ثلاثة مذكر مع كل واحدة بقرة وتر في الكبر المعظم

كثرا ما يابن الله تعالى
من الفوائد النافعة
التي هي من فضل الله تعالى
على عباده المؤمنين
والتي هي من فضل الله تعالى
على عباده المؤمنين
والتي هي من فضل الله تعالى
على عباده المؤمنين
والتي هي من فضل الله تعالى
على عباده المؤمنين

من الفوائد النافعة لارسال الهواتف ما افاده بعض الاخوان واخبرني انه
مخرب قال يصوم ثلاثة ايام اولها الاحد وتقرأ القسم كل ليلة الف مرة و
البخور عال وهو جامع ثم الحناء ويكون لقراءة ابتداءها ليلة الاثنين وهذا
هو القسم بمطالع طالع كطالع بطلوع عالج عجز نخ بعزة نخ اجب
بشدة الاعداء بقوة جبرائيل وبفخ اسراير وسطة ميكائيل وبقبضة
عزرائيل لاجب يا ميمون وافعل ما امرتك به وهو كذا وكذا وسم ما تريد
بجياه ياه ان كانت الا صيحة واحدة فاذا هم جميع لدرنيا حضرون وانه
لقسم لو تعلمون عظيم اجب يا ميمون بارك الله فيك وعديك وبعد الف
نصر مع ما تريد وترسله فانه يفعل ما امرت به باذن الله تعالى وقد اخبرني
بعض من اتفق به انه اطلع على زجوله ولم افهم عليه ومن ذلك ما
افاده بعض الاخوان لارسال الهواتف ايضا وقال انه مخرب
نقول يا حي يا قيوم يا طوشنيتا اجب بالقراءة وما
يتلى فيها اجب بالخيال وما يتلى فيه اجب بالزبور وما يتلى فيه اجب بالقرآن
وما يتلى فيه اجب واحضر واذهب الى كذا وكذا في صورة ومثال وعرفه
باسم وكثير ومحل والحق بالحوار واضرب بالدرابيس حتى اذا اصبح
يا الى خاضعا ذليلا وقيصر حاجرا اجب وافعل ما امرتك به
به العجل ان تقرأ القسم المذكور الف مرة والبخور عال وهو جامع ثم الحناء

ومرقة قل يا ايها الكافرون ويلتقي لك قبل الشروع في شيء مما ذكر ان تقرأ
 قسم البرهنية الزمر هو قسم عظيم وهو كالسيف القاطع يزجرب في سائر الاعمال
 وهو على ما فيه من اختلاف برهنية ٢ كبريد ٢ تتليه ٢ طويان ٢
 من اجل ٢ يزجل ٢ ترفب ٢ برهش ٢ غلمش ٢ فوطير ٢ قلندو ٢
 بوشان ٢ كظهير ٢ نموشلح ٢ برهيو لا ٢ بشكيلخ ٢ فومز ٢
 انغلليط ٢ فبرات ٢ غياها ٢ كيد هوللا ٢ شخاهر ٢ شخا
 ٢ سجان من ليس كمثل شخ وهو السبع البصير وهذا تمام الاربعة والعشرين
 اسما المنقولة عن بعض حروف متاخنا ثم تقول بعد ما ان قرأتها للحفظ
 اجيبوا ايها الارواح الطاهرة من ارواح ابحان والشياطين المتمردة
 والمؤذنة بحق هذا الاسماء عليكم فاسلم
 فائدة لا زلة الحركية ويجعل تحت رأس المحموم يبرز باذن الله تعالى

منه عجبات الدير بقدس سره
 لحبس المطر في اوقات الضرورة اذا كنت في طريق وخشيت ان يحرك المطر
 فخط عليك خطا بالعصا او غيره ما وقل ان الهليك السماء والارض الى
 غفورا يا ارض ابلع ما لك وما سما اقلع وغيض الماء اسكن اياها الغيث
 كما كن عرش الرحمن ولم ما كن في اللباد والنهار وهو السميع العليم
 وكذلك اذا نزل المطر في طريق او غيره فاقبض قبضة من تراب طاهر
 قبل ان يبتل ثم دور يدك على راسك ثلاث مرات وانت
 ترسل التراب قليلا قليلا وتقول اللهم اني قبضت قبضة من
 ترابك الاحسن وانزلته من سماك بحجة ما انزلت من
 كتابك فانك ترسله حوالا اليك ولا يصيبك من المطر
 شيء بقدر الله وان اردت ان تنجو لا يمك انظر ايضا
 فخذ سبع حصيات طاهرة واقراء عليهم في كفك سورة الفاتحة وقوله
 تعا يا ارض ابلع ما لك وما سما اقلع سبع مرات ثم اتركه في موضع
 لا يناله من طرفة عين فانك عنك فان اردت نزول الغيث

فاطر حسن ما عجار
 فائدة لا زلة الحركية ويجعل تحت رأس المحموم يبرز باذن الله تعالى
 والله اعلم بالصواب
 الحمد لله رب العالمين
 بسم الله الرحمن الرحيم
 يا حي يا قيوم لا اله الا انت

من اراد قبح جبار فليكتب وفق البسملة في قطعة من رصاص ويضع اسم من تريد
في الوفق وتوجه بالحاليت والنوم الاحمر ويد منه قريبا من ناردائه الوفق وايضا
ان تلحق النار الرصاص فان المعول له تلك وانت الخطا لرب يدك الله تعالى
وهذه صفة الوفق كما تروى في هذه الدعاء الذي تقرأه عليه بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله	الرحمن	الرحيم	فلان
الله الرحمن	الرحيم	فلان	بسم
الرحمن الرحيم	فلان	بسم	الله
الله	بسم	الله	الرحمن
الرحمن	بسم	الله	الرحيم
الله	بسم	الله	الرحمن
الرحمن	بسم	الله	الرحيم

اللهم اني استأثرت باسمك العظيم الاعظم وهو
بسم الله الرحمن الرحيم الذي عنيت له الوجوه وشعنت
له الاصوات ووجلت عنه خشية القلوب
ان تصلي وتسلم على سيدنا محمد ولا ان تقضي
حاجتي في فلان اللهم ان كنت تعلم انه يرجع
عائني كما هو ووفقه وان كنت تعلم انه لا يرجع فانزل عليه بلائك وسخطك وغضبك
واهلكه يا قاهر يا قهار يا قادر يا مقدر يا الله سبع مرات وادع بذلك سبعاء
مرة فان الظالم اما ان يرجع عنه ظلمه واما ان يهلك سرعيا فانك الله في ذلك

كذا ذكره ابو نعيم في شمس المعارف

الكبر ١٢

١٢

محتاج زنده

١	١٥	١٤	١٤
١٢	٦	٧	٩
٨	١٠	١١	٥
١٣	٣	٢	١٦

الشيخ زندي في اوتب وجهه اسم الله
الكريم في هذا النوع خاصه ولم يكن الوفق
الصحيح مقلداً ويضع احج زنده عليه
طوبى او عليه ١٢ ٢٩

١٢٤	١٢٤	١٢٤	١٢٤
١٥٠	١٢٠	١٢٠	١٢٠
١٢٨	١٢٨	١٢٨	١٢٨
٢٩٧	١٢٨	١٢٨	١٢٨

والفنا في هذا العدد
سبعة العدد وان كان له
كسر لا يصف الله وسع من
النصف منه ويرجع اليه في
النصف الاول ونصف الثاني
والثالث او سب في النصف الثاني
وبهذا الى الابد بعد الدور
ثم نصف العدد الا في نظر
ان كان له نصف صحت فالنصف من النصف اربعه في النصف الخامس وثلث النصف في النصف
السادس عشر ردت عدد اول النصف وكذا العدد الاول ان كان له نصف صحت في النصف
السابع اربعه ويرجع الثاني في النصف الاول فادع الله في النصف من ردت عدد اول النصف
الوحي في النصف الاول ان كان له نصف صحت في النصف اربعه ويرجع في النصف الاول في الدور الثاني
او الرابع واحد وان كان له كسر اوله بالنصف في النصف اربعه ويرجع في النصف الثاني في الدور الثاني

في هذا الموسوي البحر اثيري

من اراد قبح جبار فليكتب وفق البسملة في قطعة من رصاص ويضع اسم من تريد
في الوفق وتجوهر بالحاليت والنوم الاحمر ويد فيه قريبا من ناردائه الوفق وايضا
ان تلحق النار الرصاص فان المعول له تلك وانت لعل به يد الرصاص
وهذه صفة الوفق كاترو ~~منه~~ هذا الدعاء الذرقاه عليه بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم اني استلكت باسمك العظيم الاعظم وهو
بسم الله الرحمن الرحيم الذرعنت له الوجوه خشعت
له الاصوات ووجلت منه خشية القلوب
ان تصلي وتسلم على سيدنا محمد وآله ان تقضي
حاجتي في فلان اللهم ان كنت تعلم انه يرجع

بسم الله	الرحمن	الرحيم	فلان
بسم الله	الرحمن	الرحيم	فلان بسم
الرحمن	الرحيم	فلان	بسم
الرحمن	فلان	بسم	رحمت
فلان	بسم	رحمت	رحمت

عافني فاجده ووفقه وان كنت تعلم انه لا يرجع فانزل عليه بلائك وسخطك وغضبك
واهلكه يا قاهر يا قهار يا قادر يا مقدر يا الله سبع مرات وادع بذلك سبعاء
مرة فان الظالم اما ان يرجع عن ظلمه واما ان يهلك سريعا فانك الله في ذلك
كذا ذكره البون في شمس المعاني

الكبر ١٢

١٢

محتاج بنده

١	١٥	١٤	٤
١٢	٦	٧	٩
٨	١٠	١١	٥
١٣	٣	٢	١٦

١٢٤	١٤٨	١٢٤	١٢٤
١٥٥	١٢٨	١٢٨	١٢٨
١٢٨	١٢٨	١٢٨	١٢٨
١٢٨	١٢٨	١٢٨	١٢٨

والفنا بطي هذا العدد
سبعة العدد وان كان له
كسر لا يفسد له بعض
النصف منه ويرجع اليه
النسبة الاول ونصفه
والثاني او سب في النسبة
وتنزل الى ان يخلص الدور
ثم يجمع العدد الى ما في
ان كان له نصف صميم فالنصف
النسبة الثالث عشر دور
النصف اربعة ويرجع اليه
الوقوف الى اصله ان كان
او الرابع واحد وان كان له
النسبة

محمد الموسوي الجراحي

چونین و مبارکت جامه نو بپوشد و دستمال و سفر کردن که پیش
 سکه بود و هر روز که درین روز بود و آید اگر سر و اگر دهر بود
 که سکه بخت و سعادت مند بود و در میان مردم با خدمت میسر شد
 هشتم رانزده گویند معتدلت و سعادت آتیه بخشن چون ماه در منزل بود
 عمل کن سرکات و زهره و قطیعت و سفر و عمل طلسم و پنجم و عقد اللسان
 و نه بر صفتها اما علاج بیمار کردن بدست و جامه نو بپوشد و سکه بپوشد
 مناسب نیست و سفر کردن سکه بپوشد و پیش ملوک و حکام رفتن و حاجت
 طلبیدن سکه و کشت و زراعت کردن هم مناسب است اما کجای دنیا کارها
 کردن سکه بپوشد و سکه و برده و غنیمت بدست و هر روز که درین روز
 بزرگ اگر سر و سکه بپوشد و بدجال بوده اگر دهر میسر شود
 نهم منزل نیم طرف است و آیت و بخشش چون ماه در منزل بود
 یکت عمل نیکوکار و کسر و قطیعت و عقد تهوت و عقد لسان
 اما علاج و پنجم و طلسمات روحا نه بدست و جامه نو بپوشد و سکه بپوشد
 نیکو نیست و پیش ملوک رفتن و طلب حاجات بدست و کجای کردن
 و کشت و زراعت و عمارت کردن بدست و سکه و برده و سکه بپوشد
 است و هر روز که درین روز بزرگ اگر سر بود و اگر دهر میسر شود
 کردار میسر و در میان مردم غار و برده و برده و منزل
 دهم راجعه که گویند قریب از خانه سعادت و کجاست چون ماه در منزل
 بود عمل کردن نیکوکار و سکه و سکه و زهره و قابل و
 عمل طلسم و تدریس صفت و علاج روحا یک نیست و کشت پیش ملوک
 رفتن و طلب حاجات سکه بپوشد و کشت و زراعت و برده و سکه بپوشد
 نیکو نیست و اندر روی طاعت و هر روز که

نیزه بپوشد و سکه بپوشد

در رنج

در طاعت

طاعت

بسم

چهارم است
 نیکوکار و سکه بپوشد
 و بپوشد است

که درین روز بود و آید اگر سر بود و اگر دهر بود
 سکه بپوشد و هر روز که درین روز بود و آید اگر سر بود و اگر دهر بود
 است و کشت و سعادت چون ماه در منزل بود عمل کن نیکوکار
 و در هر حال که ملوک و اشراف و عمل طلسم و تدریس صفت و علاج
 روحا نه بدست و سکه بپوشد است و در ملوک و طلب
 حاجات و زراعت و کشت و سفر کردن و برده و غنیمت و جامه نو
 بپوشد و است و اگر کارها مناسب است و بدست و کشت
 و هر روز که درین روز بود و آید اگر سر بود و اگر دهر بود و عمل کشت
 میسر و در میان مردم مبارک قدم بود و در میان مردم و سکه بپوشد
 دوازدهم هر روز است طاعت میسر است کجای و آیت و کجاست
 اسیب سعادت چون ماه در منزل بود عمل کن نیکوکار و سعادت
 و قطیعت و عمل طلسم و تدریس صفت و علاج ارواح مکن و در آیت
 و است و اگر کارها بدست و پیش ملوک رفتن مناسب نیست و طلب
 حاجات نیست و نماز کارها کردن بدست و سکه و برده
 و درین و جامه نو بپوشد و سکه بپوشد و سکه بپوشد
 هر روز که درین روز بزرگ اگر سر بود و اگر دهر میسر شود و قبول عمامه
 بود و اگر دهر بود و کجاست و سکه بپوشد و سکه بپوشد
 را عمو اکو کند خاکست و طبع وی کجاست و سعادت آتیه بخشن
 خون ماه در منزل بود عمل کن نیکوکار و در هر حال که ملوک و اشراف
 روحا بپوشد و زراعت و سفر مناسب است اما لغوید و کجاست و پیش
 ملوک و حکام نیست و رفتن و جامه نو بپوشد و طلب حاجات نیست
 اما کجای پیش و کجاست و سکه و برده و غنیمت و هر روز که

نیزه بپوشد

در رنج

در طاعت

بسم

و کجای امارت گانا کردن مناسبت و آثار خواب کردن مناسبت و چه
 نوزیدن و نوبت شدن با کت و هر روز که درین روز را اند اگر
 بود و اگر در هر یک سیرت و نوبت شده احوال مسند است
 بعد که نوبت است و کمال است چون ماه در نوبت بود و عمل کنی نوبت
 قطعت و دیگر و زهرهای کشنده و هر چه بفرستد مار کرده و آماج
 عمل صفت و پنجم و دوسر و زراعت و عمارت و مار زکات
 و سفر کردن و کجای بیتی و جامه نوزیدن و نوبت شدن که عاقبت
 هر ماسته است و فرمودی که درین روز وجود آید اگر کسر
 و اگر در هر مسموم و مکنس و به حال نوبت و نوبت روی و بر سرست منزل
 است و دوم را از ایا که نوبت خاکست و کمال است اتمی بعد و جوانه
 در نوبت بود و عمل کنی نوبت و زهرهای کشنده و هر
 بفرستد مار کرده و وقت و عمل طلسم و کسب امانت ملوک
 رفتن بدست و حاجت طلسم و سفر کردن و جامه نوزیدن
 و نوبت شدن یکست لیکن زراعت کردن و بنای عمارت
 سکونت و هر چه زود که درین روز را اند اگر کسر یک کتب و کتب
 سرت و ماسر که هم دست و دست و کار می و اگر در هر مسموم
 و برده در نوبت مسند است و سیم را سعد بلع گویند
 خاکست و سعادت و آتمی بخت جوانه در نوبت بود و عمل کنی نوبت
 قطعت و دیگر و زهرهای کشنده و عهد تهوت و کت و ن
 و عمل طلسم و تدر صفت یکی اما علاج روحا و سفر یکی و حاجت طلب
 و زرد ملوک و زرد کال و و و لیکن بخت کت و زراعت
 و کجای کردن و برده و نوبت و جامه نوزیدن و نوبت شدن و هر

عده که قتل و کشتن
 در جدی بود

جدی

جدی

درین روز وجود آید اگر کسر بلع زامد و به سرت بود و اگر در هر
 دوست و ستود و اخلاق مسند است و چهارم را سعد
 السعد و کونند سعادت آتمی از باد و خاک خون ماه در نوبت بود
 عمل کنی نوبت کت و کت و نوبت بختها و زهرهای کشنده و عمل
 طلسم و تدر صفت و آثار کار با و کت بخت ملوک و زرد کال
 رفتن و حاجت طلبیدن و کت و زراعت و جامه نوزیدن و
 و نوبت شدن و سفر و کجای کردن و ستود و برده و نوبت شدن و هر
 فرزند که درین روز را اند اگر کسر و اگر در هر نوبت و کتب و کتب
 بود مسند است و سیم را سعد ال اتمی که نوبت بادت و کمال است
 خون ماه در نوبت بود و عمل کنی نوبت کت و کت و نوبت و نوبت
 زهرهای کشنده و عمل طلسم و تدر صفت و پنجم و علاج روحا
 و سفر و کجای و کت و زراعت و مار زکات و کسب امانت ملوک
 و پیش ملوک و زرد کال و عهد تهوت و کت و زراعت و زرد
 روز نوبت شود اگر کسر بود و اگر در هر مسموم مسند است و ششم
 را مقدم گویند بادت و سعادت خون ماه در نوبت بود و عمل کنی
 نوبت کت و کت و کت و نوبت و نوبت و کت و زراعت و
 تدر صفت و قرب و جامه نوبت شدن با نوبت سکونت و هر
 فرزند که درین روز را اند اگر کسر بود و اگر در هر نوبت و کتب و کتب
 سرت و نوبت شده احوال و یارب و صواب کار
 و قدس بر سر و ماسر که نوبت مسند است و پنجم
 و زرد ملوک و زرد کال و سعادت آتمی بخت جوانه در نوبت
 بود و عمل کنی نوبت کت و کت و نوبت و عهد تهوت و زهرهای کشنده

در جدی بود

جدی

در جدی بود

جدی

وعلی طلسم و نذر حضرت و سکت نزد ملوک رفق و طلب
حاجات و آغا رجب و سفر کردن اما کجای مکن و روزه بخور و حاجات
نموش و هر روز ندکه درین روز موله بود مکن بخت و
سعادت مذکور شد در بیستم راز سا کونند آتیب و
سعادت چون ماه بد بخیر بود و عمل کن سر کفایت و دست و
کشد دن زهر لم و سکت و در ار در کان و زرعیت و طلسم
و کجای و ماز کان و حمام نو بخت شدن و هر روز ندکه درین روز
زاده اگر سر بود و اگر در حرکت بخت و مکتوسرت بود و هر سر
حکیم که ندکه ای خواص اندر کتاب خردن مافیم که اعمال پیشند
سازنی از جمله اسرار کونم است و از عجایب و قدر مامعبر دانسته

کتابت در حوالہ ص ۱۱۱

مکدائے بنی و حسن و حسن

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

يوم السبت أول ساعة من الزمان التي فيها ما ردت
من القبلات والحيات فان ما نزل في الاصل من
الاستعجال في هذا اليوم اذا كان اول الشهر يكتب يوم
في زيادته كان اخر الشهر يكتب في زيادته
الكتب ساعة من الزمان فافهم

شاید هم دوشنبه را ششم زبان بند را شاید هم لغوی و طلبت نخستین
 سوختن را شاید سوم احد اول ساعت طلسم را شاید دوم
 دوشنبه را سوم زبان بند و عهد چهارم سوختن را شاید هم پنج کا
 را شاید ششم مردی را شاید هفتم دوشنبه را یوم الاثنین اول ساعت
 سوختن را شاید دوم هم کار را شاید کردن سوم مردی را شاید
 چهارم دوشنبه را شاید طلسم را شاید ششم و ششم کردن هم پنج کار را شاید
 یوم الثلاثاء اول دوشنبه را شاید دوم دوشنبه را سوم دوشنبه را چهارم زبان
 بند را هم سوختن را شاید هم کار را شاید هم مردی را شاید اول الاربعاء اول
 زبان بند دوم سوختن را شاید هم پنج کار را شاید چهارم مردی را شاید هم
 دوشنبه را شاید هم طلسم را شاید هم یوم الخميس اول مردی را شاید دوم دوشنبه را
 شاید هم چهارم دوشنبه را شاید هم زبان بند را شاید سوختن را شاید هم پنج کار را شاید
 اول دوشنبه را شاید هم زبان بند را شاید یوم سوختن را شاید هم چهارم هم کار را شاید
 هم مردی را شاید ششم و ششم طلسم را شاید ایضا و غیر دیگر گفته اند که ابتدا
 روز جمعه کنیم اول ساعت زهره و بعد دوشنبه را شاید یوم السبت
 اول ساعت زحل است و شنبه را یوم الاحد اول ساعت اوقات
 خواب بند را شاید یوم الاثنین اول ساعت قمری دوشنبه را
 یوم الثلاثاء اول ساعت مرجع و هم را شاید یوم الثالث
 کاشی یوم الاربعاء اول ساعت عطار و زبان بند را شاید
 یوم الخميس اول ساعت تر و هم دوشنبه را شاید یوم السبت
 مرقی نور و سرطان موافقه حمل و جوزا و اسد موافقه حور و اسد
 و میزان موافقه سرطان و سنبله موافقه اسد و میزان و قوس موافقه

مسافر

५३

الى جاعلك للناس اما
١٢٤ ١٧١ ١٣
٥٠ ٤١٩

15	14	1	14
0	4	10	14
15	14	10	14
9	11	1	9

3	4	1	2
0	4	59	11
16	7	55	35
105	50	1	3

J	E	I	2
Q	M	M	9A
F	V	SS	IV
8	10	1	8

لا اله الا الله محمد رسول الله		میرزا و قاسم دلو مراد صند عفر و جدی و حوت مراد صند و کس و دلو
جعفر ۵۶	۱۷	۱۱۱
اعظم فاطمه علیها السلام	۲۷	۱۹۱
عم ۲۰۰	۱۱۳	۱۵۰ موسی
مسئ ۱۳۰	۱۱	۱۲۹ حسین

و حمل مراد صند باب در دانش رجبار می الف حمد و سر طاق و نور است
و سنده و میرزا می الف حمد و اسبند و عفر می الف حمد سلطان و قاسم
میرزا می الف حمد صدر و حوت می الف حمد

اول روز	اول روز	اول روز	اول روز	اول روز	اول روز	اول روز
لوم الاحد	لوم الاثنين	لوم الثلاثاء	لوم الاربعاء	لوم الخميس	لوم الجمعة	لوم السبت
شمس	قمر	مرنج	عطارد	مشري	زهره	رحمل
بنم حاجت	بنم حاجت	بنم حاجت	بنم حاجت	بنم حاجت	بنم حاجت	بنم حاجت
زهره	رحل	شمس	قمر	مرنج	عطارد	مشري
زدك زوال	زدك زوال	زدك زوال	زدك زوال	زدك زوال	زدك زوال	زدك زوال
عطارد	مشري	زهره	رحل	شمس	قمر	مرنج
مارستين	مارستين	مارستين	مارستين	مارستين	مارستين	مارستين
قمر	مرنج	عطارد	مشري	زهره	رحل	شمس
مياي و نماز	مياي و نماز	مياي و نماز	مياي و نماز	مياي و نماز	مياي و نماز	مياي و نماز
رحل	شمس	قمر	مرنج	عطارد	مشري	زهره
مار و مکر	مار و مکر	مار و مکر	مار و مکر	مار و مکر	مار و مکر	مار و مکر
مشري	زهره	رحل	شمس	قمر	مرنج	عطارد
احرز روز	احرز روز	احرز روز	احرز روز	احرز روز	احرز روز	احرز روز
مرنج	عطارد	مشري	زهره	رحل	شمس	قمر

[illegible]

وچین رفتار ظاهر در زمین و ظاهر در آسمان و در هر یک از اینها
در هر یک از اینها در هر یک از اینها در هر یک از اینها

الموت العاجل وحسبت السننكم كما صلبت انفسكم انما وقع على الاثر انما خذوا منكم وبعثهم اليهم موت كما يرى به الملائكة في الكون لا تظن و دخلت عليكم كما يدخل عزرا في اهل الله الجاهل ان في ذلك لعبرة لا تدرك الا بصار من سمواكم الكون

١٥
 وفضل الله على كل امرئ
 ما يشاء ولا يحيطون
 بشئ من العلم الا بما
 اراد الله عز وجل
 والذين آمنوا واتبعت
 همتهم فلا يؤمنون
 الا بما اراد الله عز وجل
 ولا يحيطون بشئ من
 العلم الا بما اراد الله
 عز وجل ولا يحيطون
 بشئ من العلم الا بما
 اراد الله عز وجل

الاسم	البت	الحنن	الشفقا	الاحد	الحمه	الاربعا	الاسن
الكواك	رجل	مري	مح	سمن	زهرة	عظا	مر
للسا	الاربعا	الاسن	البت	الحنن	الشفقا	الاحد	الحمه

الكواك

ب	ی	ح	س	ه	د	ر
وزرد	کیش	لش	مغذ	نقص	عط	

للاطلاع على علوم جليله يوضع في شرف عظامه

وفاكهه سبعة

تأنيه الرومانية

خط خبر بردين

أخبار السنه او

الملك والغائب

٢	ب	ي	ر
٢١	٩	٣	٥٩٩
٤	٣	١٩٨	١
١٩٩	١٩٩	١٩٩	٥

٢	٨	١٤
٣	٢	٧
١	٢١	٥٢
٥	٥٥	٣

[illegible]

نفع بکر جیش دمت هفت و سیخ

نزع حفص طصفا

١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

١	٢	٣	٤
٥	٦	٧	٨
٩	١٠	١١	١٢
١٣	١٤	١٥	١٦

2	1	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

10	11	12	13
14	15	16	17
18	19	20	21
22	23	24	25
26	27	28	29
30	31	32	33
34	35	36	37
38	39	40	41
42	43	44	45
46	47	48	49
50	51	52	53
54	55	56	57
58	59	60	61
62	63	64	65
66	67	68	69
70	71	72	73
74	75	76	77
78	79	80	81
82	83	84	85
86	87	88	89
90	91	92	93
94	95	96	97
98	99	100	101
102	103	104	105
106	107	108	109
110	111	112	113
114	115	116	117
118	119	120	121
122	123	124	125
126	127	128	129
130	131	132	133
134	135	136	137
138	139	140	141
142	143	144	145
146	147	148	149
150	151	152	153
154	155	156	157
158	159	160	161
162	163	164	165
166	167	168	169
170	171	172	173
174	175	176	177
178	179	180	181
182	183	184	185
186	187	188	189
190	191	192	193
194	195	196	197
198	199	200	201
202	203	204	205
206	207	208	209
210	211	212	213
214	215	216	217
218	219	220	221
222	223	224	225
226	227	228	229
230	231	232	233
234	235	236	237
238	239	240	241
242	243	244	245
246	247	248	249
250	251	252	253
254	255	256	257
258	259	260	261
262	263	264	265
266	267	268	269
270	271	272	273
274	275	276	277
278	279	280	281
282	283	284	285
286	287	288	289
290	291	292	293
294	295	296	297
298	299	300	301
302	303	304	305
306	307	308	309
310	311	312	313
314	315	316	317
318	319	320	321
322	323	324	325
326	327	328	329
330	331	332	333
334	335	336	337
338	339	340	341
342	343	344	345
346	347	348	349
350	351	352	353
354	355	356	357
358	359	360	361
362	363	364	365
366	367	368	369
370	371	372	373
374	375	376	377
378	379	380	381
382	383	384	385
386	387	388	389
390	391	392	393
394	395	396	397
398	399	400	401
402	403	404	405
406	407	408	409
410	411	412	413
414	415	416	417
418	419	420	421
422	423	424	425
426	427	428	429
430	431	432	433
434	435	436	437
438	439	440	441
442	443	444	445
446	447	448	449
450	451	452	453
454	455	456	457
458	459	460	461
462	463	464	465
466	467	468	469
470	471	472	473
474	475	476	477
478	479	480	481
482	483	484	485
486	487	488	489
490	491	492	493
494	495	496	497
498	499	500	501
502	503	504	505
506	507	508	509
510	511	512	513
514	515	516	517
518	519	520	521
522	523	524	525
526	527	528	529
530	531	532	533
534	535	536	537
538	539	540	541
542	543	544	545
546	547	548	549
550	551	552	553
554	555	556	557
558	559	560	561
562	563	564	565
566	567	568	569
570	571	572	573
574	575	576	577
578	579	580	581
582	583	584	585
586	587	588	589
590	591	592	593
594	595	596	597
598	599	600	601
602	603	604	605
606	607	608	609
610	611	612	613
614	615	616	617
618	619	620	621
622	623	624	625
626	627	628	629
630	631	632	633
634	635	636	637
638	639	640	641
642	643	644	645
646	647	648	649
650	651	652	653
654	655	656	657
658	659	660	661
662	663	664	665
666	667	668	669
670	671	672	673
674	675	676	677
678	679	680	681
682	683	684	685
686	687	688	689
690	691	692	693
694	695	696	697
698	699	700	701
702	703	704	705
706	707	708	709
710	711	712	713
714	715	716	717
718	719	720	721
722	723	724	725
726	727	728	729
730	731	732	733
734	735	736	737
738	739	740	741
742	743	744	745
746	747	748	749
750	751	752	753
754	755	756	757
758	759	760	761
762	763	764	765
766	767	768	769
770	771	772	773
774	775	776	777
778	779	780	781
782	783	784	785
786	787	788	789
790	791	792	793
794	795	796	797
798	799	800	801
802	803	804	805
806	807	808	809
810	811	812	813
814	815	816	817
818	819	820	821
822	823	824	825
826	827	828	829
830	831	832	833
834	835	836	837
838	839	840	841
842	843	844	845
846	847	848	849
850	851	852	853
854	855	856	857
858	859	860	861
862	863	864	865
866	867	868	869
870	871	872	873
874	875	876	877
878	879	880	881
882	883	884	885
886	887	888	889
890	891	892	893
894	895	896	897
898	899	900	901
902	903	904	905
906	907	908	909
910	911	912	913
914	915	916	917
918	919	920	921
922	923	924	925
926	927	928	929
930	931	932	933
934	935	936	937
938	939	940	941
942	943	944	945
946	947	948	949
950	951	952	953
954	955	956	957
958	959	960	961
962	963	964	965
966	967	968	969
970	971	972	973
974	975	976	977
978	979	980	981
982	983	984	985
986	987	988	989
990	991	992	993
994	995	996	997
998	999	1000	1001

9	5	6	7
11	11	12	13
12	13	14	15
13	14	15	16

6	1	9	1	9
1	9	1	9	1
1	9	1	9	1
1	9	1	9	1
1	9	1	9	1

2	2	1	2
2	2	6	2
1	0	2	0
1	1	2	1

10	14	5
9	1	13
14	6	1
9	14	13

4

۱۰۰
 الكافرون
 ص ۱۰۰
 ۱۰۰
 ۱۰۰
 ۱۰۰

من الغوانة النافعة لتفصيل الارض اذا حفت في ساحة الظلم لها ان تكتب
 هذه الآيات الأربع في اربع ورقات كل اية في ورقة وادفن كل ورقة
 كل اية في ركن من اركان ارض التربة بقصها الاول اول يدوا
 انا انا في الارض بقصها من اطرافها الثانية الم تر الى ركن كيف تدنظر
 الى السير الثالثة يوم نلوه السج على السج للكتب كما نبينا اول خلق
 نضيره الرابعة وما تر الى حق قدره والارض جميعا قبضته يوم القيامة
 والسموات مطويات بيمينه وينظر ان يكون للورقة المربعة طائفة طائفة
 عند البقن فاذا فرغت حاجتك فاخذها من صيانة الكتاب بالقرن وجل

ولقد مير الظالم وهذا ان تقوم في جوف الليل وتسبح الوضوء وتصل ركعتين
الروح باسم القرآن والم تر كيف اربعين مرة والثانية باسم القرآن والحافوة
فذلك في ايام البيض فاذا فرغت الصلوة تسجد وتقرأ في سجودك مائة مرة
يا قادر يا عزيز يا عليم يا عظيم الم تر رفع راسك والحي اتم الاله تحت
السموات تقول اللهم ضلني حتى تصح مني فم فم واجعل عبرة للمعتبرين
يا شديد بلا شريك اللهم اهلكه كما اهلكت قوم فرعون انك على كل شئ قدير
وهذا سيف الزوار الصالحين فضنه جهلك والتبده والتقلع ولا تغفل
الأمس بحقيقة وميزة صفة الخاتم

انذار دستان مرضي عدوا فخذ شيئا من القير واقرب عليه سبعة
 الماعز خمسة وستين مرة وانفخ عليه وقل بعد اتمام السورة
 ايها الارواح الموكل بهذه السورة عجلوا في مرضي فلان بن فلان
 مرضا لا يعالج بالدهن ولا بالدواء ولا يشفي الا بالموت
 بعزة حسنة قال للمسموم والارض ايتي طريحا او كرم شديدا
 قالنا ايتينا طريحا العبد العاصي الحق ثم ارم القير في نار
 قوية حوت صبح ١٢

www.ical.ir

بسم الله الرحمن الرحيم

تخص به الاسماء الحسنی والصفات ذاتها العظمی والکمال والکبریا والجلال
والسلام علی سیدنا ونبینا محمد المبعوث علی کافه البرایا والاکرام الا صنف
والفضل الا حقنا وفک انما تعالی که همه احسنی الهم عزتانه و تقدست اسماءه و
وکیانم عظام است با اتفاق علی و لغت عرب و مؤید این معنی است که
روایت میکند شیخ حسن البصری از ابی دردر ارضی از عندها از حضرت سالت علی
علیه و انه وسلم انه قال ان الله تعالی اهل اسم من قرأه حرمت له جبهه
علی نار جهنم وادخل الجنة بلا حساب اما طایفه از علما از انبوهی جمع کرده اند
از انجیل سلطان سعید محمود غزنوی انا را تبرئه نه در کرده مانینه که تسخیر غنیا بود غود از
علما و ائمه ایجا الکتمس کرده اند که هر از و کیانم عظام ماری تعالی جمع کنند تا خالق
از ان استیفند کردند ایشان در جواب گفتند این امر از ان در از باید از هر جا
جمع باید کرد تا با اتفاق آن اسماء عظام جمع نماییم پس سلطان فرمود تا علما را
گفتند از انجیل القسیمی دقاصی حقه نهی و قاضی صاعد ابو نصر صابو
و خواب سمل صعلوک و ابو جعفر کوی و ابو نصر هر او و ابو سلیمان خطایه
و ابو فضل خرسی و ابو عبد الله شیرازی و ابو احق حمید و دیگر علی و ان در خطه

محرر و نه پیش او جمع آمدند و سلطان ایشان را وظیفه لایق معین فرستاد و ایشان
جمع آن مشغول گشتند و بهت کیسار کتب اسلامی را داد و ان ترقا و توضیحا
بر توافق الفاظ اسماء را در ترتیب ساخته عرض سلطان رسانیدند سلطان بسیار
از ان مبتهج و مسرور گشت و هر یک از ایشان را علیحدہ رعایت و خلعت فرمود پس
لنسخه از ان برسم تبرک پیش خلیفه القسم فرستاد و بسیار برین شادمان گشت
و مفاخرت کرد و جمله سلطان خلعتهای لایق فرستاد و ترتیبها فرمود و این ضعیف
از جمع ایشان و از جمعی دیگر هزار و کیانم عظام که اعرف و شهر بود القاطع نمود
تفاتی مندر ترتیب اعداد و ترتیب سخت از برای هر اسم سه جدول بنین
که اندیکه از برای اسم دیکه از برای ترجمه و یکی میان هر دو برای عدد و اسم
بگیر و وسط و صغیر تا طالبان اسرار الهی و ناقدان منور متناهی از حقایق
معانی و دقائق بهانه آن کجب ادراکات و قابلیت محفوظ کردند و
دیگر انرا نیز سر برده دهند و از برای انکه محازن اسرار الهی و معادن فضیلت
اسماء را تعالی شانه است و عز سلطانه و هر فرد از افراد موجود است بر اسم از
عظام اند و آن اسم مرتبه است سمیت در عدد بکیر و وسط یا صغیر
اسم او باشد و کینیت و صاحب طالع همچنین زیرا که اسم مطابق اسم مرتبه
ذات است و اسم مطابق لغت مرتبه افعال و اشغال است و اسم موافق نیت مرتبه

ع
آید
۱۵
ع
۱۷
۸

احد	وهاب	واهب	واجب
بیار بخش	بخشنده	بخشنده	بخشنده
۱۳۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
جواد	اجود	طه	باری
بخشنده	بخشنده	طاهر وادی	باری
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
حس	واحد	وهاب	ودود
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
هادی	حبیب	طیب	وحید
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
دوان	احل	اله	زکی
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
اول	ازل	جل	الهی
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
ولی	والی	حکم	احمد
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
ماجد	ت	ادوم	مجدد
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴

ط
۱۱
۱۲
۳

موجد	مورد	دائم	مجیب
پیدا کننده	مورد	همیشه	اجابت کننده
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
مبدی	مجد	موجود	ما
آفریننده	برزگوار	مست	موجود
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
مودود	مجزی	مجازی	واجب
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
حمید	باطن	دیان	الله
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
وکیل	ناهی	واهب	محیط
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
محمی	حکم	حکم	طس
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
لیس	الم	حاسب	باسط
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴
خلیل	دلیل	سید	مبدل
۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴	۱۱۴

سُبُوح	مُزَكِّي	اعَزَّ حَكِيم
پاک کننده	پاک کننده	غیرتر دانای و استکار
٤١٣ ٧٤	٥١٣ ٧٧	٤١٥ ٧٨
حَسِيب	مَلِك	جَمِيل
بر سر پشته کننده	طاير	نیکو
٨١٧ ٨٠	٨١ ٨٠	٣١٢ ٨٤
مَحْمُول	دَاعِي	مَوْلِي
کردارنده چو	خواننده	مولا
٣١٤ ٨٤	٤١٣ ٨٥	٥١٤ ٨٤
مَطْلُوب	الْهِنَا	مُجِدِّ
مقصود طالبان	خداوند	بر زکوار
٤١٥ ٨٧	٤١٥ ٨٧	٤١٥ ٨٧
صَرَّ	مَلِك	مَالِك
صادق الوعد	پادشاه	پادشاه همیشه
٩٩ ٩٠	٩٩ ٩٠	١١٠ ٩١
كَامِل	أَوَّلُ الْبَدَايَةِ	عَزِيزٌ مَهْلِكٌ
تام کننده	اول بدایه	غالب و مجتهد
١١٠ ٩١	٢١١ ٩٢	٣١٣ ٩٥
وَفِي	وَأَنفِي	حَفِي
وفا دار	تمام کار	مهربان
٤١٥ ٩٤	٤١٥ ٩٧	٨١٧ ٩٨
مَانِعٌ	مَنْعٌ	مَانِعٌ
عطا کننده	بسیار عطا	قادر
٩١٨ ٩٩	٩١٨ ٩٩	١١٠ ٩٩

امان ٣١١ ٩٢

مَلِك	إِمِين	صَبَاح	مَهْمُون
پادشاه	استوار	روشن	خوار کننده
١١٠ ٩١	٣١٢ ٩١	٣١٢ ٩١	٢١١ ٩١
مَبِين	مَنْزُوع	مَبِين	مَنْعٌ
روشن کننده	پاک از عیبها	پیدا و مبرور	رویا کننده
٣١٢ ٩٢	٣١٢ ٩٢	٣١٢ ٩٢	٣١٢ ٩٢
هَازِمٌ	الْأَخْزَابِ	عَدْلٌ	جَاعِلٌ
نرم کننده لشکر	لشکر	عدالت	سازنده کارها
٣١٢ ٩٢	٣١٢ ٩٢	٣١٢ ٩٢	٣١٢ ٩٢
عَادِلٌ	أَعْدَلُ	مَزِينٌ	مَسْدُودٌ
داد دهنده	داد دهنده تر	زیباتر	بسته کننده
١٠٥ ٩٢	١٠٥ ٩٢	١٠٥ ٩٢	١٠٥ ٩٢
حَقٌّ	إِلَهُ الْإِلَهِةِ	طَسَمٌ	سَمَاحٌ
درست و نروار	خداوند خداوندان	طبیعت و نورس	استخوان شکن
٩١٨ ٩٢	٩١٨ ٩٢	٩١٨ ٩٢	٩١٨ ٩٢
سَمَاحٌ	حَنَانٌ	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	عَلِيٌّ
بخشنده تر	مهربان	نیست خدای جز او	بر زکوار
١١٩ ٩٩	٢١١ ٩٩	٢١١ ٩٩	٢١١ ٩٩
مَسْبُوحٌ	عَالِيٌّ	كَلِمَةٌ	كَلِمَةٌ
تسبیح شده	بلند بر زکوار	پندیده و لغایت	پندیده و لغایت
٣١٢ ٩٩	٣١٢ ٩٩	٣١٢ ٩٩	٣١٢ ٩٩
مُجَمِّلٌ	بَاقِيٌّ	مَسْجُودٌ	سَنَدٌ
نیکن کننده	پاییده همیشه	پرستیده شده	پناه
٥١٤ ٩٩	٥١٤ ٩٩	٥١٤ ٩٩	٥١٤ ٩٩

کلمه در باره العباد و الخلق و انوار
 کلمه در باره العباد و الخلق و انوار
 کلمه در باره العباد و الخلق و انوار

جوامع و قالوا له ملهم قوی
 جمع کننده برکنند ^{استوار استواران} ^{الهام کننده} ^{توان}
 ٩١٥١١٣ ٧١٩١١٥ ٨١٧١١٤

مکون واته معتر مکین
 هست کننده ^{گاه دارنده} ^{غیر کننده} ^{استوار}
 ٨١٧١١٤ ٩١٨١١٧ ٣١٢١٢٠

معاهد سته الطف مطاع
 عهد کننده و عهد کننده ^{روشن بیدار} ^{لطیفه} ^{فرمان روا}
 ٣١٢١٢٠ ٣١٢١٢٠ ٣١٢١٢٠

سبحان معبود حبیب الوابین معید
 پاک و منزله ^{پرستیده بیده} ^{استوار بر بزرگان} ^{آفریننده دگر باره}
 ٤١٣١١١ ٥١٤١١٢ ٧١٩١١٤

سیدنا رغون وصل مولانا
 مستر ^{بار کننده} ^{پرونده کننده} ^{منا و منا}
 ٨١٧١١٢٥ ٩١٨١١٢٦ ١١٩١١٢٧

لطیف معطی مکمل سلام
 گرم کننده ^{بخشنده} ^{تام کننده} ^{بعب}
 ٣١٢١٢٩ ٣١٢١٢٩ ٥١٤١١٣١

سالم قابل صمد مفید
^{قبول کننده} ^{پناه دهنده} ^{نفع رساننده}
 ٥١٤١١٣١ ٧١٩١١٣٣ ٨١٧١١٣٤

مسقل مؤمن مونه واسع
 اسان کننده ^{ایمن کننده} ^{وفا کننده} ^{بی زین بر}
 ٩١٨١١٣٥ ١١٩١١٣٦ ٢٢٠١١٣٧

لک

کفیل عالم اعلم عیلام
 ضمان بیده ^{دانا} ^{دانا تر} ^{لبا ریش}
 ٥١٤١١٤ ٦١٥١١٤ ٦١٥١١٤

مستان مهین مجید مطلع
 لبانت نمنده ^{کراهت} ^{حاشیده} ^{آگاه بر ضایع}
 ٦١٥١١٤ ١١٩١١٤ ٢٢٠١١٤

علیم سلطان قایم مبقی
 دانا ^{حجت روشن} ^{ایجاد بخرا} ^{بقا دهنده}
 ٦١٥١١٤ ٧١٩١١٤ ٨١٧١١٤

قدیم من هو الحبيب دافع قیوم
 همیشه و همیشه ^{انوار استوار} ^{بار دهنده بلام} ^{پاینده}
 ١١٩١١٤ ٢٢٠١١٤ ٣١٢١١٤

عفو موهن مقوی محسن
 عفو کننده گناه ^{ارام دهنده دل} ^{قوت دهنده ضعیف} ^{احسان کننده}
 ٣١٢١١٤ ٣١٢١١٤ ٥١٤١١٤

مطعم ملطف نقی مانع
 رزق دهنده ^{نیکو کننده} ^{پاک و منزله} ^{منع کننده فتنه}
 ٥١٤١١٤ ٦١٥١١٤ ٧١٩١١٤

عانه المص بحید الدعاء حی بد کل ح
 غایت دهنده ^{انوار المصداق} ^{ایست کننده بپوش} ^{نمونه بپوش}
 ٨١٧١١٤ ٩١٨١١٤ ١١٩١١٤

حبیب المحبتین سابق اول الاولین
^{و رت دارنده} ^{پیش از همه} ^{اول نخستین}
 ١١٩١١٤ ١١٩١١٤ ١١٩١١٤

لا اله الا الله

١٢

مفهم عطف اجود من كل جواد اقسط

اکاکننده مسلمان سخن از سر سخن رشتکار

٣٥١٤٥ ٣٥١٤٥ ٣٥١٤٥ ٣٥١٤٥ ٣٥١٤٥ ٣٥١٤٥ ٣٥١٤٥ ٣٥١٤٥ ٣٥١٤٥ ٣٥١٤٥

قدوس منیع مغین سامع منزله ویاک

باز در آینه یار در همه دوزخه شونده او زنا

١٧١٧٧ ١٧١٧٧ ١٧١٧٧ ١٧١٧٧ ١٧١٧٧ ١٧١٧٧ ١٧١٧٧ ١٧١٧٧ ١٧١٧٧ ١٧١٧٧

مقلب احب من كل حبيب موسع الم الناس

کرد انده دلها دست دارنده بر دست کشاد منده خرافه مردن

١١٩١٧٣ ١١٩١٧٣ ١١٩١٧٣ ١١٩١٧٣ ١١٩١٧٣ ١١٩١٧٣ ١١٩١٧٣ ١١٩١٧٣ ١١٩١٧٣ ١١٩١٧٣

مطلق صنف سمیع فضال

ازاد کننده پاک و منزله شونده در تقدیر کننده کارها

١٢٤١٧٩ ١٢٤١٧٩ ١٢٤١٧٩ ١٢٤١٧٩ ١٢٤١٧٩ ١٢٤١٧٩ ١٢٤١٧٩ ١٢٤١٧٩ ١٢٤١٧٩ ١٢٤١٧٩

مقدم من بهدی ولاهدی واقف دایم البقاء

پیش از همه اگر او نایب و راه نموده شود دانای همه همیشه وجود

١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩

مملن حبیب القلوب کهیغض صادق

اشکاک کننده دوست دارنده دلها کافا در بار چشم مسور رشت کار

١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩

جلیل العطاء حبیب من لا حبیه منعم قاسم

نیکی بخشش و شاکه و شاکه و شاکه و شاکه و شاکه و شاکه و شاکه و شاکه و شاکه و شاکه

١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩

نافع معانی مسبب الاسباب طیب من لا طیب له

سود رساننده عایت دهنده سبب ازده کارها طیب که طیب نباشد او را

١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩ ١٠١٩١٩

رب بر بار مقدس

پروردگار نیکوکار نیکو کردار منزله ویاک

٣٢٢٢٢ ٣٢٢٢٢ ٣٢٢٢٢ ٣٢٢٢٢ ٣٢٢٢٢ ٣٢٢٢٢ ٣٢٢٢٢ ٣٢٢٢٢ ٣٢٢٢٢ ٣٢٢٢٢

رجاء دایم اللطف و فی العهد جبار

امید امیدواران همیشه نیکوید وفا کننده عهد شکننده کارها

٢٥٢٥٥ ٢٥٢٥٥ ٢٥٢٥٥ ٢٥٢٥٥ ٢٥٢٥٥ ٢٥٢٥٥ ٢٥٢٥٥ ٢٥٢٥٥ ٢٥٢٥٥ ٢٥٢٥٥

جبار دهر مقسط منجز الوعد

بهر کننده فقدها خرافه زود کار رشت بخشش رشت کننده وعدا

٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢

حتى کل حاکم مالک الملوك دایم بلاقضاء ملقن

زنده پیش از هر زنده بادشاه پادشاهان همیشه سبب دال اکاکننده و دال

٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢

صاحب کل نجوی موصوف اکبر رجاء

یار هر که یزده راز صفت کرده بشود بزرگتر از همه امیدین

٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢

دیهور موفق قایم بلا نزوال احکم الحاکمین

خداوند زان توفیق دهنده همیشه و نیز وال حاکم ترین حکم کننده

٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢

الکر قاصد کبیر قدیم الایام

افانده اری شکننده کارها بزرگ همیشه به نهایت

٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢

مدع البیای قدیم الایام مقصود کف الحاکمین

پیدا کننده زان همیشه محدود نموده مطهر قان پناه امیدواران

٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢

امن حق لا اله الا الله

٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢

٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢ ٢٢٢٢٢

امر مالک يوم الدين مراد نعم الحبيب
فرمان و فرماندهان بادشاه روز جزا مطلوبان نيکوارساندها
۵۲۸۱ ۱۲۳۲ ۲۴۵ ۳۴۵
موفي العهد مدبر واسع العطايا راحم
وفائنده عهدا تيريننده امور بسيار بخش رحمت کننده
۳۲۴۵ ۶۲۴۹ ۶۲۴۹ ۶۲۴۹
نعم الموجد فالق الحب مجير ربنا
نيکو موجد شاکفته دانا از گمکنده پروردگار
۷۲۵۰ ۹۲۵۲ ۲۵۳ ۴۲۵۳
مرید مروح مطهر نور
از گمکنده جزا رحمت دهنده پاک کننده روشن کننده
۲۵۴۴ ۲۲۵۴ ۲۲۵۴ ۲۲۵۴
انور نعم الوكيل رحيم برهان کريم
روشن تر نيکو کار دهنده مهربان حجت روشن
۳۲۵۷ ۳۲۵۷ ۳۲۵۷ ۳۲۵۷
المتر نعم الحبيب ولي المؤمنين مراد الاما لاله
انام داری نيکو گماشته دوستدار مؤمنان انگاه کننده گمراهان
۳۲۷۱ ۳۲۷۱ ۳۲۷۱ ۳۲۷۱
حميد الفعالم من القلوب مالک کل ملوک مراد الملک ادبا
ستوده کار آريزه دل خداوند بر سر بندگان انوريننده با و شاد
۳۲۷۳ ۳۲۷۳ ۳۲۷۳ ۳۲۷۳
نعم المولى خفيق من الاحياء الاوه من هو العليم
نيکو خداوند خفيق من الاحياء الاوه من هو العليم
۳۲۷۷ ۳۲۷۷ ۳۲۷۷ ۳۲۷۷

فکر فارح معبود بکل مکان سمیع الدعاء
تفکر و گمان رنج دهنده پرستنده بهر جا شنونده خواهش
۳۲۸۱ ۳۲۸۱ ۳۲۸۱ ۳۲۸۱
رؤف قیوم لا یوم فاطر صابر
مهربان پاینده که غافل نشود افریننده شکافته شکستنده
۲۱۵ ۹۲۱۶ ۲۲۹۰ ۵۲۹۳
صبار باقی لا یفنی فريد جميل الفعالم
نیکی کننده پاینده که نیست نشود بکانه و تنها نيکو کردار
۵۲۹۳ ۱۲۹۳ ۱۲۹۳ ۱۲۹۳
منور صبور رحمن محبت المحسنين
اوپر کننده بهمان بهشتاب بخشاینده دستدار نيکو کاران
۲۹۶ ۱۲۹۷ ۲۹۱ ۲۳۹۹
من له ملک لا یزول محترم منیر مبدی البرایا
بنا کننده او است ملک بی زوال گرام کننده روشن کننده افسار کننده مخلوقات
۲۲۹۹ ۳۲۹۹ ۳۲۹۹ ۳۲۹۹
اعدل العادلین بصیر عالم لا یفنی من جملة لطیف
عادل ترین عدل کننده بین عالم که فراموش نکند انگاه کننده و نیکی است
۳۲۹۹ ۳۲۹۹ ۳۲۹۹ ۳۲۹۹
اقرب دلیل من لا دلیل له سرمد قدیم الاحسان
نزدیک تر رساله کننده بنا کننده در میان خدا پاینده همیشه همیشه و نیکی
۳۲۹۹ ۳۲۹۹ ۳۲۹۹ ۳۲۹۹
قادر قاهر قهار صادق الوعد
توانا قهر کننده بسیار قهر راسخ و وعده
۱۳۵ ۹۳۵ ۹۳۵ ۹۳۵

قادر كل مقتدر منحي الافات وارث اهل الشاء والحمد
توانا بهر ممکنی را ننده از بلا اگر نداشت بهر سر از سپاس ستایش
رزاو كل مرزوق من لا يضر القلوب الا هو معنده الكفا كاشف كل كرب
او در همه روز و روزگار اگر نکرده اند اله را اگر نکرده اند بهر کس که برادر نکرده اند و خدا

شافي الصدور مستفرد خالق خلاق

شفا دهنده دلها تنها و یگانه از همه خدایان
حی لیس کله حی باذل من لا یوکل الا علیه ابصر من کل بصیر
زنده که نیست مثل او زنده بخشنده اگر توکل کنی بر او بینا تر از هر بینایی

من لا مثله من لا یحصى عبادیه مخلص اقرب من کل قریب
انگیز نیست مثل او اگر و شمارندگان نیایی مخلص نزدیک تر از هر نزدیک

من لا الصفات علیها امان الخافین باعث الیه امانه علی کل شیء
انگیز نیست صفاتی بزرگ آنست که بر او امان است بر هر چیزی که بر او امان است

من قبل التوبه عبادیه فاخر مقدر الاوقات مقدر الاوقات
انگیز نیست قبل توبه عبادی آخر مقدر اوقات مقدر اوقات

رب الحیة والانتقام من هو علی کل قدیر جعل الشمس منتهی کل شکوی
خداوند زنده و انتقام من هو علی کل قدیر جعل الشمس منتهی کل شکوی

باسط الیدین بالرحمة فارح كل مهموم منور القلوب شد القوی
کشایند و بهار رحمت و بخشش را با یدی منور بهر مشک روشن کنند و دلها را قوت

انین المیرین من هو فی احسانه قدیم من لا شبه له من لا یلیق القلوب الا هو
ارام دهنده دلها را از او در احسان پائیده است انگیز نیست مثل او از او در احسان پائیده است

من هو فی مملکته قدیم فعال المایرید کاشف البلیة کریم الصفی
انگیز نیست در مملکتش قدیم فعال المایرید کاشف البلیة کریم الصفی

کاشف البلیة اصدق الصادقین مطلق الاسرار من لا یفک علی
باز دهنده بلا را راستگو تر از راستگویان از او کشف اسرار از او کشف اسرار

دائم المعروف ميسر الاعمال رافع السماء فاتح
همیشه ستوده دهنده تسهیل کننده کارها بردارنده آسمان کشایند درها

فتاح کثر الفقراء شفیق اسرع الحاسنین من فاکر صبیح
کشایند کثرت فقره را شفیق اسرع الحاسنین من فاکر صبیح

معین من لا یجیر له کاشف الاحزان من هو فی سلطانه قدیم مطلق کل اسیر
یار نجات دهنده از او در احسان پائیده است انگیز نیست مثل او از او در احسان پائیده است

متین منشی السحاب یغم الغریب
محکم و استوار دهنده ابرها را بپوشاننده غریب را

حی لا يموت معدن الجود وكرم منتهى حاسر
 انده که بر غیر از کاشن و بر زک نهایت اید
 ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۵۰۹

تقی مدی کل شی و محوله لبیر لطیف طایشاء
 پاک و پاک کننده بنیا و کننده بر جز و کرد و نهاده مرده و نهاده لطف کننده هر که را به
 ۶۰۱۳ ۱۰۱۲ ۱۰۱۲ ۵۰۱

رسید مستحب من یمنع التائبین مشفق
 رت تقدیر و نای است کننده دعا اگر میشنود او را خود مژگان
 ۷۰۲ ۴۰۱۵ ۲۰۱۵ ۱۰۱۴

مستم شاکر قاسم کل جاعل شدید العقاب
 تاکنم کار سازد و شکر کننده هر که در کش سخت پیش نهاده
 ۹۰۲۲ ۱۰۰۲۱ ۱۰۰۲۱ ۷۰۲

راح الضعفاء حبيب التوابین مدبر الارار شکور
 رحم کننده ضعیفان و سدا در توبه کنندگان تو که بر نهاده کار سازد و ابرار
 ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰ ۱۰۰۰

حایل بین التواخیه من احاط بكل شعله من فی الجحیم مفتوح
 هر که از نهاده میان برود و او انکه احاط کرد و بر هر علم او انکه در در راه تو کشیده را
 ۳۰۲۶ ۵۰۲۷ ۵۰۲۷ ۵۰۲۷

حی لا یحتاج الی حی متکلم من یجده الوعد من هو لطیف الضعفاء
 انده که حق نیست بر نهاده سخن گوئی بکلام خود انکه استیج و هر که او کند و انکه او میکند و کار کند
 ۱۰۳۳ ۱۰۳۳ ۳۰۳۴ ۳۰۳۵

عالم السوء النوی رحیم الرحاء بغیر البصیر مدبتر
 دانی سرور از مهربان تر از مهربانان نیکو کننده
 ۲۰۳۱ ۱۰۳۹ ۱۰۳۹ ۱۱۰۴۲

موتشد نور الانوار جابر کل کبیر رب المنون القلم
 رهنمای بخت و بر شتر و شینا بر کننده حال هر که خداوند نون و قلم
 ۵۸۰۴۴ ۵۸۰۴۴ ۵۸۰۴۴ ۵۸۰۴۴

محی الاموات محشر مقیت متعالی
 انده که پاک کننده مردگان و بر کننده هر که قوت دهنده توانا بخند کرد و انده
 ۷۰۳۵ ۱۰۳۱ ۱۰۳۱ ۱۰۳۱

ناسیر من هو علی صاده جیم مشیب محدث
 پراننده کننده انکه او بر نیکو کن و بر نیکو کن و بر نیکو کن
 ۲۰۰۱ ۳۰۰۱ ۳۰۰۱ ۳۰۰۲

سرازق البرایا من جعل الاشیا انزلها موج اللیل و النهار موج النهار فی اللیل
 او را بر نهاده نیکو کن انکه او را بر نهاده نیکو کن و انکه او را بر نهاده نیکو کن
 ۴۰۰۳ ۷۰۰۶ ۷۰۰۶ ۱۰۰۰۵

رب الحلال و الحرام عاصم من الاعاصم له یوفر کل نور مدبر الهامین
 پروردگار حلال و حرام نگهبان از خطیئت بر او را بر نهاده رشتی بر شتر و دیان بر نیکو کن
 ۸۰۰۵ ۹۰۰۱ ۹۰۰۱ ۹۰۰۲

خار من لاجار له حبيب الانقیاء مشکور حسیر التجاوز
 انکه او را بر نهاده نیکو کن و انکه او را بر نهاده نیکو کن و انکه او را بر نهاده نیکو کن
 ۵۰۰۳ ۱۰۰۰۶ ۱۰۰۰۶ ۱۰۰۰۶

من جعل السماء سقفا من یری و لا یری محیب الدعوات مرله علو فوق و علو
 انکه او را بر نهاده نیکو کن و انکه او را بر نهاده نیکو کن و انکه او را بر نهاده نیکو کن
 ۹۰۰۵ ۹۰۰۵ ۹۰۰۵ ۱۰۰۰۶

من هو هالک الا وجهه منزل الایات سید السادات ملک الیاد و اوه
 انکه او را بر نهاده نیکو کن و انکه او را بر نهاده نیکو کن و انکه او را بر نهاده نیکو کن
 ۱۰۰۰۶ ۱۰۰۰۶ ۱۰۰۰۶ ۱۰۰۰۶

النور

مفتح لا تواب قابل التواب باعث مبدل السينات
 كسايته در قبول كننده و بها بر آيد كننده بدل كننده بر بها ميگي
 ۳۵۰۱ ۳۵۰۲ ۳۵۰۳ ۳۵۰۴ ۳۵۰۵ ۳۵۰۶ ۳۵۰۷ ۳۵۰۸ ۳۵۰۹ ۳۵۱۰
 من هوامات احيا رب الجنة والنار من الراجح من الراجح
 انك بغير انك درنده كودن خداوند بخت و دوزخ فرستنده ما را فروخته كننده
 ۳۵۱۱ ۳۵۱۲ ۳۵۱۳ ۳۵۱۴ ۳۵۱۵ ۳۵۱۶ ۳۵۱۷ ۳۵۱۸ ۳۵۱۹ ۳۵۲۰
 فاتق دائم لا يهوت من يحاو بحكمه حوز به حوزله
 كسايته بگما هميشه فوت نشود انك در كودن بفرمان خود پناه انك زير مراد و پاي
 ۳۵۲۱ ۳۵۲۲ ۳۵۲۳ ۳۵۲۴ ۳۵۲۵ ۳۵۲۶ ۳۵۲۷ ۳۵۲۸ ۳۵۲۹ ۳۵۳۰
 ميت الكور ارحم الراحمين جزيل الثواب من له الفتن والكمال
 اسان كننده كار را رحيم ترين رحيم كننده يك ساقط بخشش انك مراد است و تاييد
 ۳۵۳۱ ۳۵۳۲ ۳۵۳۳ ۳۵۳۴ ۳۵۳۵ ۳۵۳۶ ۳۵۳۷ ۳۵۳۸ ۳۵۳۹ ۳۵۴۰
 مولش كل فقير و الى الحسنات قوس الرحمة رب الليل والنهار
 ارام دهنده بر فقير و استوار كننده بيا نرد بك بخشش خداوند روز و شب
 ۳۵۴۱ ۳۵۴۲ ۳۵۴۳ ۳۵۴۴ ۳۵۴۵ ۳۵۴۶ ۳۵۴۷ ۳۵۴۸ ۳۵۴۹ ۳۵۵۰
 فارح كل مكروب من هو عالم بكل شئ و تر قوة على العيون
 رايي دهنده بر هر مكروب انك او دانا بود چيزي بگانه و تنها او شتر چشمه زان بران
 ۳۵۵۱ ۳۵۵۲ ۳۵۵۳ ۳۵۵۴ ۳۵۵۵ ۳۵۵۶ ۳۵۵۷ ۳۵۵۸ ۳۵۵۹ ۳۵۶۰
 من هو قادر بلا معين من يحيا التوابين من احاط بكل علم من علم الجنة
 انك او استوار دهنده بيا در كننده و كننده كار را انك او در كننده و كننده علم او انك او در كننده و كننده
 ۳۵۶۱ ۳۵۶۲ ۳۵۶۳ ۳۵۶۴ ۳۵۶۵ ۳۵۶۶ ۳۵۶۷ ۳۵۶۸ ۳۵۶۹ ۳۵۷۰
 اكرم الاكرمين من كل شئ كذا له مستعان بديع السموات
 كرميزه كرميزان انك او بزرگوار دهنده بيا در كننده و كننده كار را انك او در كننده و كننده
 ۳۵۷۱ ۳۵۷۲ ۳۵۷۳ ۳۵۷۴ ۳۵۷۵ ۳۵۷۶ ۳۵۷۷ ۳۵۷۸ ۳۵۷۹ ۳۵۸۰

من له الملك من له العزة والجلال محب المسكين نصير
 انك او مراد است و تاييد انك او مراد است و تاييد انك او مراد است و تاييد
 ۳۵۸۱ ۳۵۸۲ ۳۵۸۳ ۳۵۸۴ ۳۵۸۵ ۳۵۸۶ ۳۵۸۷ ۳۵۸۸ ۳۵۸۹ ۳۵۹۰
 رافع محقق الامال قائم بالقسط فالو الحق والي
 برادر دهنده و تاييد قائم برستي كفايه خبر غما
 ۳۵۹۱ ۳۵۹۲ ۳۵۹۳ ۳۵۹۴ ۳۵۹۵ ۳۵۹۶ ۳۵۹۷ ۳۵۹۸ ۳۵۹۹ ۳۶۰۰
 من هو لك دعاء محب من ليس لك ذوال فارح الهم رفيع
 انك او مراد است و تاييد انك او مراد است و تاييد انك او مراد است و تاييد
 ۳۶۰۱ ۳۶۰۲ ۳۶۰۳ ۳۶۰۴ ۳۶۰۵ ۳۶۰۶ ۳۶۰۷ ۳۶۰۸ ۳۶۰۹ ۳۶۱۰
 نعم المعين جليس من لا يفسد من احسانه قديم من عاصد
 نعمشين كننده بخت و شير لودا انك او بزرگوار دهنده بيا در كننده و كننده
 ۳۶۱۱ ۳۶۱۲ ۳۶۱۳ ۳۶۱۴ ۳۶۱۵ ۳۶۱۶ ۳۶۱۷ ۳۶۱۸ ۳۶۱۹ ۳۶۲۰
 من هو عاد في حكمه لطيف الصنيع ملك الامم مال الملك الامم
 انك او مراد است و تاييد انك او مراد است و تاييد انك او مراد است و تاييد
 ۳۶۲۱ ۳۶۲۲ ۳۶۲۳ ۳۶۲۴ ۳۶۲۵ ۳۶۲۶ ۳۶۲۷ ۳۶۲۸ ۳۶۲۹ ۳۶۳۰
 اقوى من كل قوى من لا يفسد ماؤه راحة القلوب دليل الحائرين
 توانا تر از هر توانايي انك او بزرگوار دهنده بيا در كننده و كننده
 ۳۶۳۱ ۳۶۳۲ ۳۶۳۳ ۳۶۳۴ ۳۶۳۵ ۳۶۳۶ ۳۶۳۷ ۳۶۳۸ ۳۶۳۹ ۳۶۴۰
 من هو الاعلى من هو ملكه مقيم من جعل الليل لباسا كافي الامور
 انك او مراد است و تاييد انك او مراد است و تاييد انك او مراد است و تاييد
 ۳۶۴۱ ۳۶۴۲ ۳۶۴۳ ۳۶۴۴ ۳۶۴۵ ۳۶۴۶ ۳۶۴۷ ۳۶۴۸ ۳۶۴۹ ۳۶۵۰
 الطيف من لطيف رفيق من هو الرحيم شانه
 يگوتر از هر يگوتي يار و سوا انك او مراد است و تاييد انك او مراد است و تاييد
 ۳۶۵۱ ۳۶۵۲ ۳۶۵۳ ۳۶۵۴ ۳۶۵۵ ۳۶۵۶ ۳۶۵۷ ۳۶۵۸ ۳۶۵۹ ۳۶۶۰

مقدم ۳۵۰

مصطفی ۳۶۹

من حكمة لطيف انيس من البليل شفاي كاشف
 انكر در علم خود نيكو رسد آرام دهنده كننده را شفا دهنده
 ۶۳۹۱ ۵۳۵ ۵۳۵ ۵۳۵
 من هو الكرم من هو على محض من امره كم ثواب
 انكر او بگزيند بگزيند انكر در علم خود نيكو رسد آرام دهنده
 ۶۳۵ ۶۳۵ ۶۳۵ ۶۳۵
 باسط الرزق مقدر الاجال موفقه وهذا قاهر الاعضاء
 فراخ كننده روزگار تقدر كننده مدت انكر موفقي دار و در انچه خواست
 ۵۳۱۰ ۵۳۱۰ ۵۳۱۰ ۵۳۱۰
 من كمال التمام الحسنة ناصر الاولياء اسمع للتامعين رب العالمين
 انكر بر او را نامهاي نيكو يار دهنده وستان شنونده برادر دستان برور دكا عالمين
 ۱۸۳۴ ۱۸۳۴ ۱۸۳۴ ۱۸۳۴
 محبت الصابرين حبيب الفقراء من لا معق لحكمه رب الاسراب
 دوستدار صبر كنندگان دوستدار فقرا من كننده كننده كننده كننده
 ۲۳۳۵ ۲۳۳۵ ۲۳۳۵ ۲۳۳۵
 بارئ النفوس تامر سريع الحساب من در بر عملها
 افزاينده نفوس كامل زود حساب كننده انكر در بر عملها
 ۱۸۳۴ ۱۸۳۴ ۱۸۳۴ ۱۸۳۴
 جبار الجبابرة فكاك الرقاب مروح الخوفين مبدئ الرمان
 بزرگوار ترين كوكبان از كننده بزرگان است مبدئ ترين دستان
 ۹۴۵۰ ۹۴۵۰ ۹۴۵۰ ۹۴۵۰
 مهتدي شفيع راح المساكين من هو في سلطان قوتي
 راهنما كننده شفا دهنده مهربان بجا بركان انكر در تحت خود توانا است
 ۴۴۴۳ ۴۴۴۳ ۴۴۴۳ ۴۴۴۳

من جعل التماس معاشا ذوالحول والحال مسخر ثابت
 انكر گرداينده او زود بمرشش خداوند ذوق و عذاب آرام دهنده چرخ ثابت كننده
 ۶۴۲ ۶۴۲ ۶۴۲ ۶۴۲
 قابض اخر لا نهاية ذوالجود والاحسان ذوالهيبة الفاتحة
 كننده روزه انكر در استيانت خداوند بخشش عطا خداوند بزرگوار
 ۹۰۳ ۹۰۳ ۹۰۳ ۹۰۳
 سرور العاقلين من لا تدرك الايمان ذوالموافاة العطايا ذوالحكم والياء
 شاد دل شاد كننده انكر او را از بيايد خداوند بخشش عطا خداوند دانا و در حق
 ۹۰۷ ۹۰۷ ۹۰۷ ۹۰۷
 ذوالعزة الدائمة قاضي من هو في الشكر كثير العفو
 خداوند عزت پاينده حكم كننده بختي انكر است برور دكا شاعران بسيار بمرشش
 ۹۴۰ ۹۴۰ ۹۴۰ ۹۴۰
 رحمن كل شئ و راحه من في الجبال خزانة ذوالعفو والحلا كثير النعم
 بخشنده هر چيز و راحه من در الجبال خزانة خداوند عفو و حلا كثير النعم
 ۹۱۹ ۹۱۹ ۹۱۹ ۹۱۹
 مولني عند كبرتي من في الجنة رحمة ذوالحول والقوة ذوالجود والفاء
 آرام دهنده نزد او من در بهشت رحمت او خداوند قدرت و توانا خداوند بزرگوار
 ۴۱۳۹ ۴۱۳۹ ۴۱۳۹ ۴۱۳۹
 قابض الجود من هو في النعم رفيع من لا نقول ذوالقوة الدائمة
 بگزينش و عطا انكر او بزرگوار و بگزيند يار كننده ترين خداوند توانايي بيشه
 ۹۳۵ ۹۳۵ ۹۳۵ ۹۳۵
 احسن الخلقين ذوالعهد والوفاء مثبت ذوالعطاء والوفاء
 نيكوترين خلق خداوند پيمان وفا ثابت كننده عطا خداوند بخشش عطا
 ۹۴۱ ۹۴۱ ۹۴۱ ۹۴۱

معتق الرقاب ذالمن والعطاء من لا شريك له ولا وزير ذو الجود والنعما
 ازاد كننده بندگان خداوند منت و بخشش اگر چه بيشتر از او را شريك و انا باز خداوند بخشنده تر است

مفضل من اليتامى بار ائمه ذوالامن الاما من هو اضل واهلك
 احسان كننده اگر چه بيشتر از او است خداوند امن و آسودگار را راه ناياب

رب البرار والفجار ذو العزة والبقاء مذكر نذير
 خداوند نيكو كاران و بگزاران خداوند عزت و بختش آگاه كننده تر است

خالق الامن الاما من لا يوفق الا عند من هو اضل واهلك ذو الحجة القاطعة
 افرينگار اود و پروردگار است اگر چه بيشتر از او است خداوند بخشنده تر است

خالق الكون قابل التوب عزيز لا يضام خالق الارواح
 بزرگوارتر از بندگان قابل كننده توب عزيز را خداوند ناسودا افريننده روحها

مغفر المذنبين هادي الضالين ذو الحكمة الواهية من العباد قوس من جلال الوعد
 بخشننده گناهكاران رهنماي گمراهان خداوند حكمت بسيار اكر چه بيشتر از او است خداوند بخشنده تر است

كاشف عندي بليتي حافظ قديم الخمر من لا يخلف العباد
 بردارنده اندوهها خداوند صفها بزرگوار تر است خداوند بخشنده تر است

حفيظ رفيع الدرجات ما في الالوف صناعات
 نگاهبان برادران درجهها در ده هزار زبان سازنده

رافع الدرجات
 ۹۹۰

مجل الشمس والقمر جار المستجير رضى من تانس المريدين
 اكر چه بزرگوارتر از او است خداوند بخشنده تر است خداوند بخشنده تر است

راضى مولى عند حوش خالق النور ذو الفرج
 خشنود كننده مولى نزد در دراز خلق افريننده نور خداوند بخشنده تر است

عظيم ذو السلطان المبين رب الارباب والنفار انيس المستوحشين
 بزرگوارتر از او است خداوند بخشنده تر است خداوند بخشنده تر است

من استقر بالجمال خير من زلين رب الجود والنفار رب الارباب والنفار
 اكر چه آرام كننده بزرگوارتر از او است خداوند بخشنده تر است خداوند بخشنده تر است

مسلّم كل شئ له قاضي الدنيا من ذكره حيو ذو الحجة والبرهان
 اكر چه كردن همه شئ را خداوند بخشنده تر است خداوند بخشنده تر است

مرضى قاضى الحق ذو المعارج اشفع من كل شفيع
 خشنود كننده بزرگوارتر از او است خداوند بخشنده تر است خداوند بخشنده تر است

كاشف الكربات ذو الصفة القاتلة غنى الله الاولين والاخرين
 بردارنده اندوهها خداوند صفها بزرگوار تر است خداوند بخشنده تر است

من يغفر السر والنجس ذوالكرم والاكرام من لا يكره الا بضا من كل عا وحلانيته
 اكر چه بخشنده تر است خداوند بخشنده تر است خداوند بخشنده تر است

14

ذوالکرم الطول ذوالنعمه و السلطان باعش من القبور ذوالمشية
خداوند بخشش و بزرگا خداوند نعمت و محبت روشن بزرگترنده انوار قیامت خداوند اراده

ذوالرفعة ذو الفضل من ليس كمثل شئ
خداوند بلند همیشه احسان انکه نیست مانند او حیرت
مغنی به نیاز کننده

ذوالجلال والاکرام رب العرش اکرم انیس الضعفاء ظاهر
خداوند بزرگ و خشنود خداوند عرش بزرگ ادرام اینها نوزادان پیرا و هم پیرا

تم عايد العبد الفلانی

في ثامن عشر شهر شعبان المعظم سنة ١٠٥٧

لَمَوْنا الْاَفْهَمُ مِا لَعَبْدِ اللّٰهِ نُبْنِا فِيْ

نصف صوفي المتوسل بالكافي

سنة ١٢٨٠

این کتاب در کتابخانه

نہ کہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم

الحمد لله رب العالمين

اسمع يا عبد الله يا نوح

سبحانك يا ذا الجلال والإكرام

من غفر

بسم الله الرحمن الرحيم

...

در خدمت احمد بنو از طبیب حکیم بنو هر شنبه از فاضل ابن
از شاهد آیت بنو. سرور اولیا را عفتت. ^{۸۵} و لبر انخیا را عفتت

شهر عشق حق الباقین - بهتہ انبیاء و اعلیٰ حضرت
ایں حشر رحمان منی - ایں دلی منی عنوان برہان منی سلیمان منی

و از ازل لا موت پرستم احد احد بی انت مرا و سر دل من بغی
بان را که بی انت مرا کسکو لا هوتان می گویم بقا نه باقی نشد

هو بهو یار عیان نهان بسیار همه از تو مناس شدند جو جز در یک کشتی

و در صلاقت ولی معنی هر اسرار هوار ازل عنقهای کل هوار ازل کیمتای کل
مر تو یا هو برستی هوساق اعلا

من مرا بحکم بیستند که شیدا شد
همین فتنه چسبید نبود در جیم و جان در دل
رب این شراب مست از کجا شد

و شاد بهر کیار است . هو و احد قبل و بعد منین ارض و سماست
هو تی محکم مزار و امیدوار است از آن غنای

۱ ۳۳ ۳۲ ۳۰ ۶ ۹
 ۳ ۴ ۵ ۷ ۲۸ ۳۱
 ۱۱ ۲۳ ۱۸ ۲۲ ۱۰ ۲۷

۱	۲۹	۱۹	۱۵	۲۶	۴
۲	۳۵	۱۷	۲۱	۱۲	۲۴
۳	۴۳	۱۶	۲۰	۱۳	۲۵

نقطه در ۶
مراکز الف و و

با وجود آنکه این روش
طایفه را نشان می دهد

توفي في سنة ١١١١ هـ

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد شریف و شکر لطیف که با شرف بیان و لطف بتیان مودعی کرد
و سپاس نامحصور نشان ذات علی عظیم است که خطبه بیان مغنی بدیع
حکمت او را بن مابین وجود هر موجودی به پنج بلاغت متذکر می باشد
و صلوات نامحدود بر طایفه که نقای احجاب و محاب آریاب
از چهر خلوت نشینان آسمان صفات نسبی مکاشفه و مشاهد
ایشان منکشف گردید اُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ
رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَ اُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ خصوصاً بن نظر
مطهری که در بیان حقیقت امر و تحقیق توحید مکتوم کلمه انا
و علی من نور واحد بوده و در دار دنیا بهر اظهار
افتداری و حمت خویش بهی سگانه و خویش این ندارد اد
که آباد آن حکمت و علی بابها علیهم من الصلوات
افضلها و من الحیات و التلیات بعدد کلمات الله
التي لا تقدر بر الا و کله بر آسمان هدایت کشد کان

بودی ضلالت را کجکها دی آمدند تخصیص آتدانی که حروف
مملکت را نقطه خیر وجود مقدس سغار او نیامد و در د این
موجودات بر کار محیط خیر مظهر اقدس او نشد که در مدحت و
منقبت او زبان حال بدین مقال یکام می سید ای یقی
حاج جهان همه حالا ایمان و امان همه کجه فرستاد سواد
خدای جز تو بند روح روان همه با همه همراه تو بودی و بود
از تو مستور دل و جان همه صلوات الله و سلامه علیه و علی اولاده
المطهرین اما بعد مدتی سیلان خاطر و داعیه باطن و ظاهر بر این بود
که در بیان خطبه که منسوب بحجت امیر المؤمنین و عیوب الدین قال
الکفر قاع الحزم علی بن ابی طالب علیه افضل الصلوة و السلام و سبی
مخطبه البیان است و در بعضی اقوال استی مخطبه انانیه بن استیضا
و قائم محرم شود که مبنی و مشعر باشد از حل غوامض بن سبیل
احمال و محب قلب احوال و بصورتان روان آن معنی در تعویق
و تسلیف می افتاد مقتضای الامور هونه باوقاتنا و بلاد امور
مواقیت جاذبه عنایت هدایت نمود بر انشاء آن توقیف
مرفی شد و بحسب الموعود از آنحضرت نکته چند بر خاطر صغیر

ساخت و بالله التوفیق اگر بسیار سوال کند که امیر المؤمنین علی
 علیه السلام فرموده است که انا الاول و الاخر و الظاهر و الباطن
و انا بکل شیء علیم و امثال این سخنان که از حضرت ایشان
 روایت توحید و تحقیق این کلمات قدسی بجهت طریق ادراک میشود
 که خلایق ظاهر لازم بیاید و مخالف را اعتراض سد جواب گویم
 که اولا باید معلوم کرد که حقیقتا در حدیث قدسی معنی اینکه لا یزال
عبدی یقرب الی بالنوافل حتی احببه فاذا احببته
كنت سمعه الذی یسمع به و بصر الذی یبصر به
و الذی یتطهر بها و رجله الی تمشی بها معنوی
 این حدیث و مخفی این خبر آن شد که همیشه بند من تقرب بمن
 جوید بنوافل که آن زیادتی عبادات و طاعاتت بر ذرایع
 مکتوبه تا بان غایت که من دوست میگیرم او را همین که دوست گرفتم
 او را سمع او می شود که بمن میشود و بصر او میشود که بمن می بیند
 و دست او میگیرد که بمن میگیرد و پای او می شود که بمن میرود
 و حال قصه آن شد که انسان عبادت از اعضا و قوی اعضا
 همچو دست و پا و غیر آن و قوی همچو سمع و بصر و غیر آن پس وقتی

که این هر دو حکم حدیث مذکور شده باشد اسم و رسم عبد بالکلی محو
 شده باشد و ملک وجود را تمام حق متصرفی شده باشد پس در آن حالت
 هر چه گوید و شود گویند و شتوند بغیر از حق باشد و درین مرتبه است
 که بعضی از اصحاب ریاضت سخنها گفته اند که خلایق عالم خلقت و ظاهر
 شرح است همچو قول مسنون انا الحق و سبحانی ما اعظم شأنی و لیس
حیی بنویس الله و من آن نورم که باموسی سخن گفت من خدایم من
من خدایم من خدایم و این حلال را تمیز روشنی هست مثلا اگر کسی آهی را
 در آتش برد و آنکست از اطراف بروی ریزد دم بدم او را بسفح کنید
 متصرف کرد آه من معاربت و معاربت آتش و محاوره او از ظلمت
 کثافت و کدورت صلابت اول خلاص می یابد و بمن تبتی رسد که صفت
 کرد آتش اعتبار تو آن کرد آن سماع و احراق که علت غایت آتش
 در وجود کرد و همچنین بند چون در مرتبه محبوبی حق آمد
 بمقتضا حدیث که مذکور شد دست و یاسع و بصر عبد میشود پس
 صادر شود از افعال و صفات حق همچو کونست با حضرة رسالت حق
 فرمود که و ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی یعنی نمیدانم حتی
 تو ای محمد آن هنگام که انداختی تو و لیکن خدا انداخت آن جا که

در روی قمار اگر چه آن فعل انداختن ظاهر از حضرت رسالت بود اما
 محقق از آن حق است انان و نسبت بحق کردن آخر کار که و لکن الله
 رحیم است حضرت امیر المؤمنین را علیه السلام این مرتبه محبوب حق
 ثابت کنون هر چه او گوید حق باشد سکه در مظهر او **شعر** آنکه
 گفته اند اما اخوت بخودی آنکه بدان که ایشان ایشان نبوده اند
 اگر بایست سوال کنند که این معنی که امیر را که مرتبه محبوب حق است مجتهد
 ادعاست یا خود دلیل عقلی و نقلی است جواب گوئیم که حدیث حضرت
 رسالت تا طوطی و شاه در بین مدعا که اتفاق اهل اسلام و پیش
 جمیع اهل حدیث این خبر بجهت پیوسته است عن سهل بن سعد
ان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم قال **توفي خير**
لعظمت هذه الآية عندا رجلا يفتح الله على يديه
حبيب الله ورسوله وحيته الله ورسوله فلما
اصبح الناس عرفوا على رسول الله كلفهم من جوار
ان يعطاه فقال عليه السلام اني ابن علي بن ابي طالب فقبل
يا رسول الله هو تشكي عينيه فقال فارسلوا الله فاني
به فبصق رسول الله في عينيه فبركان لم يكن به

و جمع فاعطاه الآية معنی این حدیث آن شد که روایت میکند
 سهل بن سعد که حضرت رسالت فرمود که در روز خیر که بر هم فرود
 آید را یعنی علم لشکر را بر دی که خدا بکاید خیر را بر دوش او
 که خدا را دوست دارد و رسول خدا را و خدا او را دوست دارد
 و رسول خدا او را دوست دارد پس چون صباح شد مردم به رفتند
 پیش حضرت رسالت و همه آمدند میباشند که آن علم بدیشان دهند
 رسول او نمود کجاست علی بن ابی طالب گفت یا رسول الله سگایست میکند
 از چشم خود یعنی در چشم دارد پس فرستاد بسوی او و آمد آن من
 مبارک در هر چشم مالید هر دو چشم آنحضرت چاه نیک شد که گویا هر کس
 در دین بود پس علم لشکر را باود آید و او را آن فتح حاصل کلام
 آنکه حضرت رسالت درین حدیث اثبات کرد بحیثیه الله ورسوله یعنی
 دوست میدارد او را خدا و رسول خدا حق او را محبوب و دوست
 خود گرفته باشد هر چه او گوید حق گفته باشد و دیگر در حدیث آمده است
 که علی محشوش فی ذات الله یعنی علی سوده شده است در ذات خدا
 و امیر فرموده است که اما کلام الله لنا طری یعنی من کلام نمی گویند
 خدایم این سخن حضرت امیر علیه السلام مطابق آن حدیث است که علی محشوش

فی ذات الله یعنی چون حضرت رسالت آن فرمود امیر در مقابل
 آن این فرمود که انا کلام الله الی ط و مشکلا آن حدیث
 باین نکته رفع شد زیرا که کلام مفسر متکلم از غایت اتحاد و عنایت
 که دارد گویا که سوده بذات متکلم شده است و از وحدانیت و چون
 خود را کلام حق گفته باشد و حق تعالی جمع اشارات را بکلام خود را زید
 و ایجاد کرد چنانکه فرمود انما قلنا تمیز افی الاله ان تقول
 که کن فیکون یعنی قول ما بر ایجاد شیء از اشیا ساقط میشود میگویم
 کن پس می باشد و آن شیء بظهور می آید و دیگر فرمود الحق الحق
 بکلماته و یبطل الباطل یعنی حق تمام میکند اند حق را بکلمات خود
 و باطل میکند اند باطل را بکلمات خود چون این معنی بی ثبوت رسیده
 هم اشیا در حکم کلام صامت حق است و در تحت تصرف اوست بحکم
 آیه مذکور شد و دیگر فرمود الشمس و القمر و النجوم مسخرات
 بامر یعنی آفتاب و ماه و ستارگان مسخرند بامر خدا و حضرت امیر
 خود را امر خدا خواند چنانکه انا امر الله و الرفع و امر خداست
 الا کلام کن بر هر وقتی که خود را بحسب شود تجلی و تحقیق کلام نام
 حق دین باشد او را رسد کشف انا الاول و الآخر و الباطن و الظاهر

و انا بکل شیء علیکم بی چون خود را امر خدا گفت که آن کلام کن است
 و کلام کن کلام الله است و گفتیم هر چه صادر میشود از کلام کن صا در
 میشود از خدا پس راست باشد این نکته که امیر فرمود که انا المصور
 فی الارحام یعنی منم نقش گشته در رحمها زیرا که هر نفس کن بخت
 وجود و بر صفحه هر موجود بوجوه می آید هر آینه کلام بیرون نیست
 پس بین تقدیر و زمر می آید که منم کلام خدا که اگر بفرض از اشیا
 بروم اشیا را و خود همانند از آن معنی فرمودند قل علیکم السلام
دو اذ فیک و لا تشعروا و اولی منک و تشعروا یعنی
 دوا ای تو در دانت و تو نمیدانی و درد تو از دست و در دلت بکلام میداند
 و تحب انک حق و صغیر و فیک انظری العالم
 الاکبر یعنی می پنداری که تو جزو صغیر و حال آنکه در تو منطوری
 و بحسب باشد عالم اکبر فانت الکتاب المبین الذی
باخر فی بطن المفسر یعنی تو کتاب مبینی که بجزوهای او مفسر ظاهر
 شد و بین همین معنی از اولیا الله فرمودند انا الله
و السبع المثانی و روح الروح له روح الا وانی یعنی من قرآن
 و سبع المثانی ام و روح روح نه روحی که در محل باشد یا محل باشد

عرض آنکه حضرت امیر جنین فرمود که قانت الکتاب المبین
 و دیگر آنکه حضرت رسالت فرمود که در حق امیر المومنین علیه السلام که
یا علی کنت مع الانبیاء سراً و صرت معی خبراً یضی
علی باهم انبیا سراً بودی و با من آشکارا شدی و سر خدا
کلیم خداست همچنانکه حضرت امیر فرموده است که جمیع اسرار
الله تعالی فی الکتاب السماویة و جمیع ما فی الکتاب السماویة
فی القرآن و جمیع ما فی القرآن فی فاتحة الکتاب و جمیع ما
فی فاتحة الکتاب فی بسم الله و جمیع ما فی بسم الله فی الباء و جمیع
ما فی الباء فی النقطة التي تحت الباء و انا النقطة تحت
الباء یعنی جمیع اسرار خدا در کتابهای آسمانیست و جمیع آنچه در
 کتابها آسمانیست در قرانت و جمیع آنچه در قرانت در فاتحة الکتاب
 و جمیع آنچه در فاتحة الکتاب است در بسم الله است و جمیع آنچه در
 بسم الله است در الباء و جمیع آنچه در الباء است در بسم الله است
 و در نقطه باء است پس ازین سخن این معلوم شد که منم اسرار خدا
 و اسرار کتاب آسمانی و جمیع کتاب آسمانی همراه بود پس همه اسرار
 آسمانی همراه بوده باشد اما چون این کتب آسمانی محقق رسالت

در کتابها آسمانیست در قرانت و جمیع آنچه در قرانت در فاتحة الکتاب و جمیع آنچه در فاتحة الکتاب است در بسم الله است و جمیع آنچه در بسم الله است در الباء و جمیع آنچه در الباء است در بسم الله است و در نقطه باء است پس ازین سخن این معلوم شد که منم اسرار خدا و اسرار کتاب آسمانی و جمیع کتاب آسمانی همراه بود پس همه اسرار آسمانی همراه بوده باشد اما چون این کتب آسمانی محقق رسالت

ختم شد از آن روی ستر او که حضرت امیر باشد ظاهر شد
 کرد آنکه سخن و کلماتی بود که همراه نهان او علی بود با جمله اینها
 ستر بود این نظر خدا که خبر نبود و در یکی حجتی و موده است
 در قصه موسی علیه السلام که چون موسی بن دیکل آتش رفت
قلت انی انا الله قال الله تعالی فلما اتها نودی یا موسی
ای انا ربک فما خلعت ثقلک یعنی چون موسی بد است آمد
 ندان کرده شد که منم بروردگان توفیقی آتش که جروی انا جبر است
 انسانست او را قائلیت آن باشد که بواسطه تجلج حق صدای ندای
ای انا الله رب العالمین از او بر آید پس حقیق و مظهری که وجود
 او نور باشد بطریق اولی که از او این صدایها که در خطبه البیاه
 مذکور است بر آید با وجود آنکه حضرت امیر علیه السلام هیچ جا در آن خطبه
 نفرمودند که ای انا الله که اگر انا الله تعالی طاهر ختم را اعتراض
 رسیدی زیرا که از جمیع اسماء با تفاوت الله اسم ذات و انفعی که وجود
 او نور است آن حدیثی که حضرت رسالت گفته است کنت انا
و علی نورا بین یدی الله قبل ان یخلق آدم باربعه عشر
الف عام قبل خلق الله آدم نقل ذلك النور الی صلیه

فلم يزل ينقله من صلبه الى صلب حتى اقره في صلب عبد المطلب
 فقسمة قسيتين فضيرة قسيتين في صلب عبد الله وقسم علي في صلب
 ابو طالب فعلى كمنى وانا منه منقول است اني حديث ان
 صدر لاف من اركي ان قول علمي اهل سنت است معنى حديث
 است كه من وعلى يك نور بويك بيان مردود است خدای تعالی پیش از آنكه
 پافريد آدم را بجا رده هزار ساله بر چون آدم را آفريد نقل كرده آن
 نور را صلب آدم و همینه آن نور را نقل سكرد از صلبی بصلبی تا قرآن
 داد او را در صلب عبد المطلب پس منقسم كرد دانيد آن نور را بدو قسم
 قسم من به پیش عبد الله رفت و قسم علی به پیش ابو طالب پس علی ان
 منت و من از و در حدیث دیگر آمده است كه انا و علی من نور
 واحد و در قرآن است كه الله نور السموات و الارض پس چون
 حق نور آسمان و زمین و جمیع انوار فرغ نور محمد است و علی علیه السلام
 عین آن نور زیراكه حضرت رسالت عین نور خدات پس حضرت
 امیر اعلی السلام رسد كه كويد انا النور الذی اقتبس منه موسى
 فهتدی یعنی منم نوری كه اقتباس كرد از آن نور موسی و هدایت
 موسی را پس آن است كه انا ربك كفت یا موسی همین نور بود

بقول امیر المؤمنین علی علیه السلام و رب جمیع اشیا كلمه كن است و امیر عین
 كلمه كنون چون حضرت رسالت و حضرت امیر علیهما السلام از كنون را باشند
 اگر سالی سوال كند كه چو هست كه حضرت رسالت ازین كلمه نقره نمودند
 جواب آنست كه هر چند كه ایشان از يك نورند اما مرتبه حضرت رسالت مرتبه
 نبوت است و مرتبه نبوت بخلق مخلوق دارد و از آنست كه مسقط شد و ختم گشت
 و این مرتبه محتاج بواسطه می باشد كه آن ملك است و در هر امری كه مخلوق میسر
 در این باب ما موراست ان حرف حاك كه یا ایها الرسل بلغ ما ارسل
 الیک من ربك یعنی ای رسول برسان آنچه بتو فرستاده است از پروردگار
 تو و بفر آن ما مورست از آنكه فرمود انما علیك البلاغ و علیا الحجاب
 و فرمود بعثت بك بیان الشریعة لا بییان الحقیقة یعنی برانگیخته شدم
 به بیان شریعت نه بییان حقیقت و این سخن كه حضرت امیر فرمود است و مرتبه
 او مرتبه ولایت است و درین مرتبه او واسطه نیست بلكه بی حجاب شاهد
 حق میكند و دیگر آنكه حضرت رسالت فرمود من حاك به تنزل یكیم و علی
 بنا و یل و تاویل مرتبه حق است كه و ما بعلمك تاویل الا الله كه ایشان يك حقیقت گانند
 و غیرت میان ایشان نیست الا در بعضی و تشخص بلكه هر چند ایشان فرمودند
 در باب توحید و مسكلات سخن هر ان مرتبه ولایت حضرت رسالت زیراكه

حضرت رسالت را مرتبه نبوت و مرتبه ولایت هر دو است
 و مرتبه ولایت حضرت رسالت افضل و اعلی است بر مرتبه نبوت
 او چنانکه این محبت که ولایت و صلوات یانویه در میان حلال
 هست پس ولایت بنی بر نبوة بنی غالبست نه ولایت غیر بنی
 بر نبوت بنی الکون ولایت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 همان ولایت حضرت بنی است و رسول و مومنین مع الله و
 لا یغنی فیہ ملک مقرب و لانی مرسل یعنی مرا خدا
 وقتیت که در آن وقت نمیکند ملک مقرب که حیرت یابد
 و نبی مرسل که وجود او باشد که مرتبه نبوت است که آن وقت
 عبارت است از مرتبه ولایت حضرت رسالت چون
 بر امیر هر چه گفته باشد که ظاهراً شکالی دارد از آن مقام
 و آن مقام فناء محض می باشد که عبارت از آن مقام فناء
 فی الله و بقاء بالله است دیگر آنکه امیر مومنین است که انا
 النقطة تحت الماء و دیگر فرمود که انا الکتاب المسطور

لا حولی و لا قوة الا بالله
 و فرمودند

و این کتاب است که در آن ولایت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است
 و این کتاب است که در آن ولایت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است
 و این کتاب است که در آن ولایت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است

و فرمودند العلم نقطة کثرها ارجاهلون و چون وجود
 او نقطه باشد مقرر است که جمیع حروف در تحت نقطه است و در
 نقطه مندرج است و چون گفته اند که علم نقطه است معنی آنست
 که وجود من علم محض است پس جمیع اشیا که آمدند با ایشان
 کتاب آسمانی همراه بود و آن جمیع کتاب آسمانی ازین حروف خالی
 نیست و این حروف ازین نقطه خالی نیست پس نقطه در هر ساری
 و جاری باشد از آن فرمود حضرت رسالت که یا علی کنت
 مع کل الانبیاء و حضرت مع جبر یعنی سر خدا و نبی
 در منظر محمد ظهور یافت در طوری که نبوة عدم از حق
 شئی شد هر نقطه که قابل صفت بدی شد در کشف و
 چو نور و دینا ز فی شد ملک و ملکوت و ماسوی الهی
 و قدر دینوست باید کرد که سیاق و سراج در دست هر یام
 نکلد محق است و بیرون از نیست که اگر بیل و فن و فیدین
 این کلام خدا که ازین نقطه که امیر فرمود که انا النقطة و ظهور
 آمد کسی از سموات و ارض بدر برد اشیا موجود نماید پس در هر
 اشیا علی بحکم حدیث و آیت ساری باشد همچنانکه علی مع

و فرمودند

صلوات الله عليه وآله این فضیلت و کرامت که خدای تعالی در حق
 من لطف کرده است بمقدار من کسی دیگر را این لطف نکرده است
 بجز از این که او را در معصوم و از نشان نبی و صلیت من بپایم
 معویه گفت یا علی فضلای خود را بیان کن در اقل خطبه
گفت انا الذی عنده مفاخر الغیب لا یعلمها
ثقل محمد غیري و انا بکل شیء علیم معنی تاویل این کلام
 آنست که امیرالمومنین علیه السلام فرموده که من گمانید علم غیب
 و بعد از پیغمبر صلوات الله علیه و آله علم غیب کسی بهتر از من
 نداند و من جمیع چیزها دایم و دلیل بر صحت این قول
 آنست که رسول الله صلی الله علیه و آله در حق امام علی علیه السلام
گفته است که انا مدینه العلم و علی بابها یعنی من شهر
 علم خدایم و علی در آن شهر است و اجماع امت است که
رسول صلی الله علیه و آله صاحب علم لدنی بود که انواع
 علوم اسرار غیب را دانسته بود و چون در شهرستان علوم علی
 علیه السلام بود هر آینه دانسته علم غیب باشد با و خدای تعالی
 پس ثابت شد که این معنی در حق خود راست گفته است اما

انچه امیرالمومنین علیه السلام فرموده است انا ذو القرنین المکرم
فی الصحف الاولى تاویل این آیه یعنی از روزی که
 خدای تعالی خود ولایت من بر اهل نبوت عرضه کرده است تا ختم
 این صلوات الله علیهم این قرن او را بود و قرن دوم آنست که
 بعد از محمد صلوات الله علیه و آله ولایت من این دعا را و باره
 فرزند من تا قیامت بر خلائق اظهار کن آیند و این قرن دوم باشد
 پس ثابت شد که این معنی در حق خود راست گفته باشد اما انچه
 امام علی علیه السلام فرموده است انا الحجة الذی عندهی حاتم
 سلیمین نیز تاویل یعنی من آنکس که حجت من در یکی خود دارم
 آنکس است سلیمان را علیه السلام که اگر نام من بر آن آنکس می بیند
 لطیف دنیا و مافیها بر وی مستقر نشود اما انچه علی علیه السلام
 گفته است انا حجة الانبیاء یعنی من حجت جمیع پیغمبران را
 دلیل بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله و سلم
 گفته است انا و علی من نور واحد یعنی من و علی از
 یک نوریم پس علی علیه السلام حجت جمیع انبیا باشد اما انچه امام
 علیه السلام فرموده است انا الذی اتقوا حساب الخلق

اجمعین معنی این کلمات آنست که خدای تعالی بخلایق تو را
 روز قیامت بمن دهد تا هر خلق را حساب من باز خواهم دیکر
 بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله فرموده است
ان علی بن ابی طالب هو قسیم النار و الجنة یعنی علی بن ابی
طالب قسمت کننده دوزخ و بهشت است پس ثابت شد که کسی
فرق کننده دوزخی و بهشتی باشد که حساب خلایق در دست او باشد
اما آنچه امام دین علی علیه السلام فرموده است انا الکواح المحفوظ
دلیل بر صحت این قول آنست که از روایت عبدالله عباس
رضی الله عنه آمده است که اگر علی علیه السلام را خدای تعالی
من سر عزرائیل موکل مگردی و نور ولایت وی بر سر حساب
عزرائیل علیه السلام حاضر نبودی در شمار هجده هزار عالم ارواح
عزرائیل صد هزار بار غلط کردی از بزرگ نور و حج غلط
منکنید دلیل بر صحت این قول آنست که نقل است از ابن ادریس
رضی الله عنه که گفت با سناد متصل عن النبی علیه السلام انه قال
من قول حیرل علیه السلام ان علیا هو قلیل الارواح یعنی
رسول علیه السلام گفته است که علی بن ابی طالب علیه السلام و بابشید

ارواح است و تاویل این کلمات آنست که عزرائیل علیه السلام بی ومان
 علی بن ابی طالب علیه السلام مجازند که بکلیت روح را از تن ببرد
 پس ثابت شد که علی علیه السلام صاحب لوح محفوظ است اما آنچه
 امام علیه السلام فرموده است انا قلب الله زیرا که خدای تعالی مقرب
 القلوب است و معدن ایمان بندگان او است بدلیل قبله
 بیت الله و حوض ایمان هیچ مکلف را بی محبت وی مودت
 علیه السلام خدای تعالی قبول نمیکند پس ثابت شد که علی علیه السلام
 قلب الله بود و اما آنچه علی علیه السلام گفته است انا جنة الله
 یعنی منم پناه خلق در برگاه خدای تعالی تاویل این کلام آنست که
 هر که پلور من باز دهد یعنی من که علی امر تو را کند و از
 دشمنان من بتراند او را بر محبت خدای و مرا کنم و اگر از
 من بتراند کرده باشد او را بدوزخ فرستم تا عذاب جریق و شدید
 و الیم میکند و و او یلیم میزند آن وقت پشیمانی سود ندارد
 چنانکه خدای عز و جل اندرین معنی فرموده است قوله تعالی
یا حسرتا علی ما فرطت فی جنب الله باشد انا و صدقنا

اما آنچه امام علیه السلام فرموده است انا الذي قال في رسول
الله صلى الله عليه وآله الصراط المستقيم و الموقف
 یعنی من آنست که رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم گفته است صراط
 مستقیم صراط است و موقف موقف است و راست گفته است زیرا که در
 سورۃ فاتحه کتاب صراط المستقیم در حق اوست و در بیان صراطین
 ولایت او خواهد پیسید که رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم از پیغمبر
 خبر داده است که در بیان صراط در موقف اول از مودت علی علیه السلام
 و از مودت یارده امام از اولاد معصوم او علیه السلام سوال
 خواهد کرد چنانکه حق تعالی ازین معنی فرموده است قل لا اسئلكم عليه اجرا الا المودة في القربى پس ثابت
 شد که این معنی در حق خود راست گفته است اما آنچه امام علی علیه السلام
 فرموده است انا الذي عنده علم الكتاب ما کان و ما یكون
 یعنی منم آنکس که بتو دیکه منست از علوم جمیع کتابها از آنچه از
 ابتدای عالم بوده است و از آنچه از انتها عالم باشد در سینه
 بود دلیل بر صحت این قول آن بود که او را مسلم بود که فرموده است
سلوني عما دون العرش لا غیره اسرار عرش را از آن جدا

کرد از برای حرمت رسول الله صلى الله عليه وآله والا اسرار عرشین میداد
 پس ثابت شد که این قول در حق خود راست فرموده است اما آنچه امام
 علیه السلام فرموده است انا نوح الاول یعنی من نوح اولم تا و یا این
 آنست که نوح سخنی علیه السلام را حدای تعالی گشتی فرستاد تا از طوفان
 نجات یافت و سیف فرستادن گشتی نوح آن شد که نوح سخنی علیه السلام
 تا نام امیر المؤمنین و امام بر حق را بحضرت باری تعالی رساند
 بشیخ سیار و در اندیشه تبارک و تعالی او را گشتی نفرستاد و از آنست که
 رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم مودت اهل بیت را علیهم السلام
 گشتی نوح مثل زد که مثل اهل نبی گشتی سفینه نوح من
 فیها نجاتی و من تخلف عنها غرق یعنی رسول صلوات الله علیه و آله
 فرموده است که مثل مودت و محبت اهل بیت من مثل گشتی نوح است
 هر که در آن گشتی نشست نجات یافت و هر که خلافت گشتی کرد هلاک
 و غرق شدن دید پس ثابت شد که این معنی در حق خود راست فرموده است
 انا منشی السحاب یعنی منم کشاننده ابر باران رحمت
 دلیل بر صحت این قول آنست که رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 و سلم فرموده است که دست و ولایت علی علیه السلام کشاننده

ابن بارانها رحمت باشد اما آنچه امام دین علی علیه السلام
 فرموده است انا مسمع الرعد ومبرق البرق یعنی منم
شنونده رعد و زنده برق دلیل بر صحت این قول آنست
 که نقل است از سلمان فارسی دعی الله عنه که رسول
علیه السلام فرموده است که ان لصوت علی بن ابی طالب
علیه السلام فی الحرب کصوت الرعد یعنی او آن علی بن
ابی طالب علیه السلام در حرب کفار مثل او از رعد است
بسیار ثابت شد که این معنی در حق خود راست گفته است
و در مبرق برق که فرموده است دلیل بر صحت این قول
آنست که اجماع امت است که امیر المؤمنین علی علیه السلام
هرگاه با کفار دو الفجار میزدی آن تیغ از میان دو شاخ
میشدی و آتش بر برق میخفتی پس ثابت شد که علی مبرق
برق باشد اما آنچه امام برحق و وقتی مطلق رسول الله
فرموده است انا مطر الامهار یعنی منم راننده و روا
کننده آنها در خودها دلیل بر صحت این قول آنست که نقل است
از عبد الله عباس رضی الله عنه که رسول الله صلی الله علیه

والله وسلم تسمیه با یعنی کرده است که ان علیا مقطر
العین و مطر الامهار یعنی علی علیه السلام روا کننده
خیمه سارهاست و راننده آنهاست جوهاست که هر دور
بنود ولایت میراند اما آنچه امام مقطر الطاهر
علی علیه السلام فرموده است انا سماک السموات یعنی منم بلند
کننده آسمانها دلیل بر صحت این قول آنست که نقل است از
عبد الله عباس رضی الله عنه که رسول الله صلی الله علیه و آله
وسلم گفت آنست که مرا بخرج بردند بر آسمان که سدم
نام علی علیه السلام را با نام خود بر آسمانها نوشته دیدم پس
صوت یا محمد المصطفی یا علی المرتضی علیهما السلام پس شما را
آسمانها بود اما آنچه امام برحق علی علیه السلام فرموده است
انا صاحب ایوب المبتلی و شافیه و انا صاحب یونس و
منجیه یعنی منم یار ایوب بخت و شفا دهنده او و منم یار
یونس و نجات دهنده او از شکم ماهی دلیل بر صحت
هر دو قول آنست که ایوب بخت و یونس بخت و نجات دهنده
در بلای کرمات و نجات از شکم ماهی تمام امیر المؤمنین

علی علیه السلام را تا بحضرت حق تعالی تسبیح بیاوردند از بلا
محبت نیافتند و درهای ارنی دوباره از نور ولایت علی
علیه السلام خلاص یافتند پس معلوم شد که این دو معنی در حق
خود است فرمودند اما آنچه امام علی علیه السلام فرموده است
انا النور الذی اقتبس موسی منه فهدی یعنی منم
نور انکه گرفت موسی کلیم نور علم مرا از نور ولایت من تا
هدایت یافت دلیل بر صحت این قول است که ابوذر غفاری
رحمة الله علیه روایت کرد که گفت رسول خدا صلی الله علیه
وآله وسلم گفت که موسی کلیم علیه السلام از نور ولایت علی
علیه السلام انواع علوم اخذ کرد زیرا که اقتباس و اگر قس علیست
پس ثابت شد که این معنی در حق خود راست فرمودند اما آنچه امیرالمؤمنین
فرمود است انا معصوم من عند الله تعالی یعنی من معصوم
از نزد خدای تعالی دلیل بر صحت این قول است که اگر امیرالمؤمنین
علی علیه السلام اندر امامت معصوم نبودی این دعا روز عید ختم
بحکم آیه یا ایها الرسول بلغ ما انزل الیک من ربک
اورا و حق محمد مصطفی صلی الله علیه و آله وسلم بخدی بحق زیرا که

و حق رسول خدای عزوجل کسی باید که مثل رسول علیه السلام معصوم بود
و احیای عصمت علی بود با یازده فرزند خود زیرا که امامت در عصمت است
و حق عصمت یازده امام دیگر از عصمت علیست علیه السلام پس ثابت شد که
علیه السلام معصوم و معصوم بود از قبل خدای تعالی اما آنچه امام
علیه السلام فرموده است انا شحان و حی الله یعنی من ترحمان و حی خدایم
دلیل بر صحت این قول است که رسول صلی الله علیه و آله وسلم حاج
شرع و وحی است و امام علی علیه السلام حافظ شرع و وحی است پس ثابت شد
که علی علیه السلام در حق خود راست فرموده است و او تر حان خدای تعالی
بود اما آنچه امام علی علیه السلام فرموده است انا المتکلم کل لغیه
فی الدنیا یعنی من متکلم به لغتی که در دنیاست دلیل بر صحت این قول است
که اجماع امت است که امیرالمؤمنین علی علیه السلام مبعود و دوزبان
که در عالم مشهور است با هر زبان ایشان سخن گفته است و این بلیغی
از علامت امامت اما آنچه امام اول امیرالمؤمنین علیه السلام فرموده است
انا حازن علی الله یعنی من خزینة دار علم خدای تعالی ام دلیل بر صحت
این قول است که اجماع امت است که رسول صلی الله علیه و آله وسلم شریف
علم خدای تعالی بود با برین قول رسول که فرموده است انا مدینه العلم

اینکه در این کتاب آمده است که در شهرستان بود هر آنکه کلمه خدایه

و علی بابها پس کسی که در شهرستان بود هر آنکه کلمه خدایه
علم خدای تعالی در دست او بود و حازن علم خدای بود اما
آنچه امام علی علیه السلام فرموده است که حجة الله علی من
فی السموات و فوق الارض یعنی من حجة خدای تعالی
بر هر که در آسمانها و بر هر که در زمینهاست دلیل بر صحت
این قول است که بر روایت عبدالله بن عباس که رسول الله
علیه و آله وسلم فرموده است الا یمتة و الحجة من بعد
انثی عشر من قریش اولهم علی و آخرهم مهدی
یعنی ائمه و امیر و امین و حجة خدای تعالی بعد از من و ازده
باشد اول ایشان علی و آخر ایشان مهدی بن الحسن صاحب
الرفان صلوات الله علیهم اجمعین اما آنچه حضرت
امیر المؤمنین علی علیه السلام فرموده است انا حجة الله علی الجن
والانس یعنی منم حجت بر جن و انس دلیل بر صحت این قول
است که نقل است از علی بن محمد القمی رحمه الله علیه
و از عقیقه بن عبدالله الحمصی از علی بن موسی القطوطار

از احمد بن یوسف از محمد بن یوسف از محمد بن عکاسه از حسین بن
بن علی بن الحسین بن ابی عبد الله الحسین و او از پدر خود حسین بن
علیهما السلام که رسول الله علیه و آله وسلم خطبه می گفت
روزی بعد از حمد و ثنای خدای تعالی گفت یا معشر الناس ان
الارض لا تخلوا من حجة الله یعنی زمین خالی نباشد از حجة
خدای تعالی و قال الله علی الله علیه و آله وسلم ان علی
ابی طالب علیه السلام هو امام و الحجة من بعد و ولد
وهو الحسن علیه السلام حجة من حجة و اخو حجة و ابو حجة
تسع تاسعهم قائمهم نقل کرده است محمد القمی با سند متصل
که رسول الله علیه و آله وسلم گفت بدرستی که علی بن ابی طالب
امامت و بعد از من حجة خداست و پسر من که حسین است حجت
و برادر حجت و پسر من که حجت منم ایشان قائمیت صلوات الله
علیهم اجمعین پس ثابت شد که علی حجت خدای بود بر هر که در آسمان
و زمین است اما آنچه امام علی علیه السلام فرموده است که انا
الرا حجة انا الرا دقة یعنی منم راجع اولی در رسیدن
صورای اقبال علیه السلام که او از نور ولایت من کوهها بلرزاند

رند

و منم را دزد و در معنی در مدین صورثانیه رتبه کشته
 خلافت خدای تعالی است پس ثابت شد که امیرالمؤمنین علی
 السلام در احکام راجعه و رادف داخل باشد اما
 آنچه آنحضرت فرموده است أَنَا ذَلِكَ الْكَاتِبُ لَا رَيْبَ فِيهِ
 یعنی منم کتاب قرآن که در وی هیچ شک و گمانی نیست دلیل
 بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه و آله وسلم
 قرآن ناطق خوانده است حضرت امیر را پس این معنی در حق
 خود راست گفته است اما آنچه امیرالمؤمنین علی علیه السلام
 فرموده است أَنَا الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ
يُدْعَى بِهَا یعنی منم نامی نیکو که امر کرده است خدای تعالی
 که مراد آن نام بخواند دلیل بر صحت این قول آنست که رسول
 صلی الله علیه و آله وسلم فرموده است که خدای تعالی بگوید علی
 ابیطالب علیه السلام دعای محکم و قولی بنیکند و هر کس بقای علی
 سوگند بر خدای تعالی دهد الله حاجتها وی روا کند
 و ناد علی ازین قبل است که هر که ناد علی را بخواند و در حضرت

بغیث آورد امیرالمؤمنین علی علیه السلام مراد آنست که تمام بدعده
 هموم و غمها و برها ندرت ثابت شد که این معنی در حق خود راست
 گفته است اما آنچه امام فرموده است که أَنَا أَمْتُ السَّمَوَاتِ
السَّبْعِ سوره رده و قدرته یعنی منم بر این هفت آسمان و زمین
 بنور خدای خویش دلیل بر صحت این قول آنست که نقل کرده است
 از محمد بن عبد الله از ابوالقاسم بن احمد بن عاجر طائی از
 سلمان بن صفی از موسی بن عبد که گفت شنیدم از حسین بن علی
 علیه السلام که میفرمود أَنَا أَمْتُ السَّمَوَاتِ الله علیه و آله در مسجد میگفت که
أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى حَبِيبَهُ فَبَكَتْ عَلَى حَوَائِشِهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَعَلَى وَصِيَّتِهِ خَلَقَ اللَّوْحَ فَكَتَبَ عَلَى
حُدُودِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَعَلَى وَصِيَّتِهِ فَرَعَمَ
اللَّهُ يَعْرِفُ الْبَنِيَّ وَلَا يَحِبُّ الْوَقْفَ فَقَدْ كَذَبَ وَمَنْ زَعَمَ أَنَّهُ
يَعْرِفُ الْبَنِيَّ وَلَا يَعْرِفُ الْوَقْفَ فَقَدْ كَفَرَ ثُمَّ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
بَنِيَّ أَمَانٌ لَكُمْ فُحِبُّوهُمْ تَحْتِي وَتَسْكُنُوا بَيْتَهُ حَتَّى أَنْ
لَا تَضِلُّوا فَيَلْفَنَ أَهْلَ بَيْتِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ عَلَى
وَسِيْطَائِي وَالسَّعَةِ مِنْ وَلَدِي الْحَيِّ بْنِ أَمْنَاءَ

و معصومون الا انفسهم اهل بيتي وعترتي من لحي و دعي
 صدق رسول الله معنى اين حديث است كه آن هفت راوي
 معتبره است اسان در اول حديث يا ذكرديم كه رسول
 صلي الله عليه وآله وسلم در مسجد ميگفت در روز از
 خدای عزوجل حجابي آفرید و بر جواشي آن نوشته
 بعد از كتاب شما ديني كه علي و فتي محمد است آنكه هفت
 زمين را پيا فرید و بر اطوار زمين نوشت بعد از
 كتاب شما ديني كه محمد رسول خداست و علي و فتي
 اوست آنكه لوح را پيا فرید و بر جرد لوح نوشته
 كه محمد رسول خداست و علي و فتي اوست و در آخر اينهمه
 نوشته است كه هر كه دعوي كند كه دوستدار منم و دوست
 نداد و صواب او را بدستني كه او دروغ زنيست و هر كه دعوي
 كند كه پيغمبر منم شناسم و وصي پيغمبر منم شناسد بدستني كه
 باشد آنكه رسول صلي الله عليه وآله وسلم گفت بدستني
 كه اهل بيت من است شما را پير دوستي اسان دي
 منست و تمسك با اسان كنيد تا كراه نشييد پس گفتند

و قصد مطلوب بنو الجلال است
 حديث شايسته و صف حال است

العبوديت
 عبوديت
 با مسخره
 نيزاي و دوست

اهل بيت

اهل بيت شما كدامند يا رسول الله گفت علي و سبطين من
 و نه ديگر از اولاد حسين عليه السلام كه صاحب بر آرند و معصومان
 و از گوشت و خون منند و چون بر عرش خدا نام آنحضرت
 نوشته است پس ثابت شد كه علي عليه السلام و ازنده آسمانها
 بود پس خدای خوشتر اما اخيه اما مر علي عليه السلام فرموده است
 انا و لي الله في ارضيه و المفوض اليه امره و الحاكم في
 عبادته يعني منم ولي خدای تعالي در دين او و حاكم در امور ديني
 او و پير او و اكد است اما مر خود بسو خدای خوشتر چنانكه
 در صلوة شيعه خوشتر و بدستني گفته است رضىت بما
 قسم الله لي و فوضت امره لي خالق لقد حسن
 الله فيما مضى كذا كذا خبير فيما بقى كه قولش موافق
 خطبه البيان باشد پس ثابت شد كه از معني در حق خود راست
 گفته است اما اخيه امير المؤمنين علي عليه السلام فرموده است
 انا و لي الله في ارضيه و المفوض اليه امره و الحاكم في
 عبادته يعني منم ولي خدای تعالي در دين او و حاكم در امور ديني
 او و پير او و اكد است اما مر خود بسو خدای خوشتر چنانكه

أَنَا الَّذِي عَقَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ فَأَجَابُونِي بِعَيْنِي مِنْ أَنْكَ
أَقَابٍ وَمَاءٍ رَأَى حَوَانِدَ مَرَدُّهَا مَرَّ الْأَحَابِثِ كَرِهَتْ
أَقَابٍ أَرْبَابِي أَدَايَ نَمَانٍ مِنْ بَارِ كَرْدِي دَلِيلِ بَرِي
أَجْمَاعِ امْتَسَتْ وَبِرْدُوى مَاءِ نَوْشْتِ اسْتِ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ
خَيْرُ الْبَشَرِ بِرِثَابٍ شَدَّ أَنْ يَنْجِي دَرْ حَقِّ خُودِ اسْتِ
كُفَّةِ اسْتِ أَمَّا أَيْخَهُ إِمَامِ دِينِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ فَرَمُودِ اسْتِ
أَنَا صَاحِبُ الْبَشَرِ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ بِعَيْنِي مِنْ صَاحِبِ
نَشْرِ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ تَأْوِيلِ أَيْنِ كَلَامَاتِ شَرِيفَةِ أَنْتَ كَنْشَرِ الْأَوَّلِ
دَرْ نَامِهَا كَسَادِ عَالَمِ أَرْوَاحِ اسْتِ دَرْ أحوالِ خَلْقِ كَهْرَبِ
أحوالِ قِيَامَتِ خَيْرِ وَشَرِّ أَشْيَاءِ حَكُونَهُ خَوَاهِدُودِ وَ أَيْنِ
عَلِيَّتِ كَهْ خَدَايَ تَعَالَى دَرْ دُرُوزِ اَزَلِ دَرْ نَوْرِ وَكَلَايَتِ مِنْ
نَمَادِ اسْتِ دَلِيلِ بِرِصَحَّتِ أَيْنِ قَوْلِ أَنْتَ كَهْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَرَمُودِ اسْتِ أَوَّلِ مَا خَلَقَ اللَّهُ نُورِي
أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ نُورٍ وَاحِدٍ بِعَيْنِي أَقْلَ حِزْبِي كَهْ خَدَايَ نَعَمْ
بِأَفْزِيدِ نُورٍ مِنْ نُورِ مَنْ وَ مِنْ وَعَلِيٍّ رَأَى اَزَلِكَ نُورِ اَوْتِدِ
بِسَرِّ نَامِ بَيْنِ حَدِيثِ عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرْ نَشْرِ الْأَوَّلِ اَخْلُودِ

وَدَلِيلِ بِنِ نَشْرِ دَوْمِ كَهْ أحوالِ قِيَامَتِ اسْتِ كَهْ عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرِ
عَمَلِ الْبَلَاءِ غَدِ فَرَمُودِ اسْتِ لَوْ كُفَّتِ الْغَطَاءُ مَا اَزْدَدَ
بَقِيَّتَا وَدَرْ تَأْوِيلِ أَيْنِ كَلَامِ كَهْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمُودِ اسْتِ
ثَابِتِ شَدَّ كَهْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرْ نَشْرِ دَوْمِ تَرَبَّاسِ
أَمَّا أَيْخَهُ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمُودِ اسْتِ كَهْ
أَنَا النَّاقُورُ الَّذِي قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فَإِذَا نَفَخْتُ فِي
النَّاقُورِ بِعَيْنِي مِنْ نَاقُورِ اَنْدَمِيدِ نِ صُورِ اَوَّلِ وَ دَوْمِ
دَلِيلِ بِرِصَحَّتِ أَيْنِ قَوْلِ أَنْتَ كَهْ نَقْلِ اسْتِ بِاسْنَادِ مُتَّصِلِ
اَزْ اَنْسَرِ بِنِ مَالِكِ اَزْ سِجْعَرِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
كَهْ فَرَمُودِ اسْتِ اِنَّ عَلِيًّا مُوَكَّلٌ عَلَيَّ بِفَحْشَةِ الصُّورِ
وَالنَّاقُورِ بِدَرْ سَمْعِي كَهْ عَلِيٌّ مُوَكَّلٌ بِاسْتِ بِرِصَحَّتِ صُورِ اَوَّلِ
وَدَوْمِ بِرِثَابِ شَدَّ كَهْ اَنْ يَنْجِي دَرْ حَقِّ خُودِ اسْتِ كُفَّةِ اسْتِ
أَمَّا أَيْخَهُ اِنْخَضَرَتْ فَرَمُودِ اسْتِ اَنَا مَنَنْتِ الرُّزُوعَ
وَمُخَّرَسُ الْأَشْجَارِ وَ مُخْرِجُ الثَّمَارِ بِعَيْنِي مِنْ رُؤْيَايَتِكَ
كُشْتِ زَارِهَا وَ بِرُفْدِ اَرْتَكَ مَبُوهَا اَزْ سَنَائِدِ دَرْ خَنَاءِ
مَبُوهَا دَرْ دَلِيلِ بِرِصَحَّتِ أَيْنِ قَوْلِ أَنْتَ كَهْ عَالَمِ اَنْ نُورِ اَوَّلِ

حضرت علی عالی قدر عالی نسبت که او حجت خداوندی است
و بیانات و کشتن ازها بنور ولایت وی میروند و امام
زمان ماکه امام دو ازهم است علیه السلام که اکنون از نور
اویان میروید از فتنه و وجود حدیث بزرگوارش علیست
علیه السلام پس علی علیه السلام مثبت کشتن ازها بود و در خیار
تا نور ولایت او مدد نکند هیچ رخت از اسباج نگیرد و خارج
مزارات که گفته است یعنی بیرون کشتن میوهها و میوه را از چوب
خشت بنور ولایت وی بیرون آید دلیل بر صحت این قول
آنست که نقل است با سند معتبر انطاریت اعور رقی الله علیه
که از رویان رسول صلوات الله علیه و آله بود گفت که چشم
خویش دیدم که امیر المؤمنین علیه السلام از چوب خشتان میوه
بیرون آورد برای امام حسن علیه السلام از ستون مسجد کعبه
صلی الله علیه و آله چهار تار تن که چنانچه آنرا بخت بود چون
اعور این معجزه دید گفت یا امیر المؤمنین این معجزه ترا چه گویند
گفت کسی بگوید خدا و رسول الله صفت کشتن میوه و نور
باشد که انا قاسم النار و الجنة سرفار در باشد

که انا رهبت از چوب خشت بیرون آورد اما آنچه امیر المؤمنین
و امام المومنین گفته است انا منشی الجوار الفلک فی
البحر یعنی منم نگاه دارنده کشتها در دریاهای سوز و آتش
خویش دلیل بر صحت این قول آنست که مودت و متابعت
علی و اولاد او که ظاهر و مظهرند مثل او کشتی نوح زده است
حضرت رسول که مثل اهل بیت کشت سفینه نوح من
لکب فیها نجا و من تخلف عنها غرق پس ثابت شد که
اینمغنی در حق خود راست فرموده است اما آنچه از امام
فرموده است انا صلوة المؤمنین و زکوتهم و صومهم
و حجهم و جهادهم یعنی منم همان مومنان و زکوة ایان
و زون ایان و حج ایان و جهاد ایان دلیل بر صحت این
قول آنست که انس مالک از پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت میکند
که حضرت رسول الله صلوات الله علیه و آله فرموده است
لا تقبل الله طاعة عباده الا بقیة علی علیه السلام
پس ثابت شد که اینمغنی در حق خود راست فرموده است اما
آنچه آن صاحب ذوالفقار فرموده است انا صاحب الکوکب و النیل

الدولة یعنی من صاحب کوب و زایل کننده دولت تا وی این کلمه نشت
 که دشمنان خود را دولت از میان ببرد و دستان من خود صل
 و کشته که راه من برسد دولت از میان هرگز زایل نکند علی و آل
 صاحب دولت است که دولت سنیان بمن محبت امانت و تادیه و
 آنست که هر که او مستحق باشد طاعت او آنست که بعد از رسول علیه السلام
 بلا فضل مرا امیر المؤمنین امام و خلیفه بحق اند او را بدولت
 بهشت بهیمنند کرد انم و هر که امامت مرا تفویض کرده باشد بعد از
 پیغمبر نشان پی دوتی باشد او را در خلافتی رای من پس برین معنی زایل
 کشته دولت دشمنان حاند ان با شتم چون خدای تعالی کلید بهشت و
 دوزخ بمن سپرده است و دولت بهشت را از دشمنان خود زایل کنم
 اما آنچه آنحضرت فرموده است انا صاحب الجبال لازله و الجبال
 یعنی من صاحب زلزله ها و جف را جف که این دعا مرا بر شوکت
 که صاحب را جف اند موکل کرده است که بیدست عت من قدرت
 اند از آنکه یکی لحظه بی زمان من زمین بجنبانند و را جف که او از
 عزتین زلزله باشد ان هیبت من پسر ثانی شده که علی علیه السلام
 صاحب زلزله و را جف الارض باشد اما آنچه ان جانشین

و خلیفه بحق رسول الله فرموده است انا الذي اهلكك احيانا بين
 و الفراعنة المتقدمين بسيف الدو القفار یعنی منم انکه هلا
 کشته کرد دشمنان و فراعنة پیشینگان بتبع ذوالفقار خویش
 دلیل بر صحت این معنی اجماع امت است اما آنچه آنحضرت
 فرموده است انا مؤنس يوسف الصديق في الحب
 و مخرج به یعنی منم مؤنس یوسف صديق در چاه و بیرون
 کشته او از چاه بلا دلیل بر صحت این قول آنست که اجماع علمای
 ماست رحم الله که اتفاق دارند که چون یوسف بچرخ در چاه بلا اقا
 تا نام علی را در حضرت عزت تشفیغ نماید از ان چاه بلا مصلحت
 پسر ثانی شد که علی علیه السلام مؤنس یوسف بوده باشد اما آنچه امام
 مؤمنان فرموده است انا صاحب موسى و الخضر یعنی منم صاحب
 موسى و خضر و خضر معلم موسى بود و من معلم خضر دلیل
 بر صحت این قول آنست که نقل است از ابن مسعود با سناد متصل که چون
 پیغمبر از تردید خضر باز کردید برادر موسی هر دو پیغمبر بر یک
 موسی کلیم آمد و گفت ای پسر از تردید خضر رفتی از علم وی مار
 چه هدیه آورده در باب علوم و معرفت موسی علیه السلام بعضی

عجاایها که از حضرت خضر دیدن بود از کشتن کوه و معین
 کردن کشتی و غیر آن احوالها با هر و ن گفت آنکه گفت
 یا هر و ن ازین عجایب بگویند دیدم ام گفت یا موسی چه دیدی
 گفت من و خضر با هم بودیم بر کنار دریائی ناگاه مرغ خوش
 الحان آرزوی هوا در مدبر صوف غریب بمقدار آرزوی
 انگاه منقاری آب بر گرفت از آن دریا و بسوی مشرق رخت
 و منقاری دیگر بر گرفت و بسوی مغرب رخت و منقاری دیگر
 بر گرفت و بسوی دریا بر رخت آنکه پدید و از آن موضع پدید
 شد من تعجب کردم که این شرحی بود درین فکر بود که گفته
 از آسمان فرود آمد و سر اینغی را با من سپان کرد و گفت یا موسی
 و یا خضر بدانیکه شرح آن مرغ چه بود از گرفتن منقار آب و
 رختن آن با طرف گفت بدانیکه خضر پیغمبر منی بود که
 موسی که ایند تعجب پیغمبر از ما را تا ترسید و نه است که همچون
 پیغمبر منی و ساده است تا ویر علم آتور مرسل آن رفته
 گفت بدانیکه حکمت در حرکات و افعال آن مرغ این بود که چون
 منقاری آب بسوی مشرق بر رخت سو کند یاد کرد که ای موسی ای خضر

منزل

بپای

بدانیکه بدان حدائی که مشرق را مشرق آفرید و منقاری دیگر آب
 بسوی مغرب بر رخت یعنی بدان حدائی که مغرب را مغرب کرد پس
 و بدان حدائی که آسمان را کرد آن کرد ایند و بدان حدائی که دریا
 پیاورد ای خضر بدان که تو منی کردی یعنی منم معلم موسی علی نبیا
 شد و همچنین صفات خدای سو کند خود که در آخر الزمان خدای
 پیغمبر ظهور خواهد آورد و نام او احمد محمود و محمد صلی الله علیه
 و آله و سلم است که علم تو که خضر و علم موسی با صد صفت و جهان
 هزار پیغمبر صلوات الله علیهم در برابر علم محمد بمقدار یک قطره آب
 باشد از دریا و باب شهرستان علم محمد المصطفی صلی الله علیه و آله
 و سلم علی است و چون محمد از جمیع انبیا صلوات الله علیهم عالمتر بود
 و در علم محمد علی شد که انا مدینه العلم و علی بابها پس ثابت شد
 که علی معلم موسی و خضر بود اما آنچه امام حسین علی السلام
 فرموده است انا الباری و انا المصور فی الارحام و لیکن
 این قول آنست که در کتاب صحیح طبری آمده است که ایند تعجب
 که مصور صور تعجبات چون صور تمام در شکم مادران مسند
 بدو و در خنجر اول تا بتطویر کند مصور صورها نشود

بارحام صادران پس ثابت شد که نور ولایت علی در صورت ما اثر کند
اما آنچه انحصرت فرموده است انا انبئکم بما تا کلون
وما تدخرون فی بیوتکم یعنی منم آگاه کننده شما بر آنچه
 مخپوید و بر آنچه دخیز منیهد دلیل بر صحت این قول آنست
 که اجماع امت است که امیرالمومنین علی علیه السلام از علم غیب خبر داده است
 بمسکام سلونی عما دون العرش و اینم هم از علم غیب بوده
 پس ثابت شد که علی علیه السلام از دخیز خانه با خبر شد
 و از خرج و دخل هر فردی از افراد انسانی اما آنچه
 آن امام بر حق و ولی مطلق فرموده است انا حامل
العرش دلیل بر صحت این قول آنست که این دعا تا نام
 علی را با نام خود اصاف نکرد عرش بر جای خود قرار
 نگرفت اما آنچه آن امام موالیان علی و ولی الله فرموده است
انا عالم بنبأ وید القرآن و الکتاب السالقه و انا
المرسوخ فی العلم یعنی منم عالم ترین بتا وید قرآن
 و دانسته کتابهای سابقه که با نبیا پیشین آمده است
 و منم راسخ در علم خدای دلیل بر صحت قول آنست که ایزد

فرموده است که وما نعیم تا و یله الا الله و الراسخون فی العلم
 یعنی دانسته تا وید قرآن نیست مگر خدای تعالی و راسخان علم با جماع امت
 اهل البیت است که راسخون علم بعد از پیغمبر صلوات الله علیه و آله
 ائمه معصومینند سوال اگر کنید بعضی از ایشان نیز راسخ
 علم بوده اند چگونه است ثنا با ائمه راسخون کردی جواب
 از برای انکایشان اهل البیت رسولند و ایزد تعالی مجازان
 فرستاد و غیر ایشان راسخان مجازی باشند و ایشان حقیقی اند
 پس ثابت شد که آنچه راسخ حقیقی داند راسخ مجازی نداند و راسخ مجازی
 علم حقیقی است در تا وید الله اعلم اما آنچه انحصرت فرموده است
انا شافی الحیت و الطاعنوت و محرقه ما یعنی منم دشمن
انواع بائم و سوزنده بهتای کافران دلیل بر صحت این قول
 آنست که اتفاق علما است که امیرالمومنین علی علیه السلام چندین بار
 بتانرا از حیت و طاعنوت تسبیح و اجماع امت است که امیرالمومنین
 علی علیه السلام خانه کعبه را از میان پاک کرده است پس ثابت شد
 که اینم هم در حق خود راست گفته است اما آنچه امام الحق علی علیه السلام
 فرموده است انا المنتقم من الظالمین یعنی منم داد طلبنده

ر
نوع

از ظلمان مظلومان را دلیلی بر صحت این قول آنست که امام عادل (ع)
وصفت عادل آنست که داد مظلومان از ظلمان بسیار پس ثابت
که این معنی در حق خود راست گفته است اما آنچه آن امام مرصع و عیوب
وین فرموده است انا الذي اتي دَعْوَةَ الْاِمامِ الى طاعتي
وَكُفْرَتِ وَاَصْرَفَتِ وَاَسْحَتْ یعنی منم آنکه بدیدم دعوت
جمیع امتان بسوی طاعت خود آنکه بعضی بمن کافر شدند و در آن
کفر مصر شدند خداي تعالی ایشانرا مسخ کرد ایند پس ثابت شد که
طاعت علی علیه السلام اصل جمیع سعادت ایمان بود چنانچه فرموده است
انا الذي اورد المناقين من حوض رسول الله یعنی منم آنکه
رد کنم از منافقان شربت حوض کورد رسول خداي تعالی پس ثابت شد
که دلیل بر صحت این قول آنست که اجماع امتست که علی علیه السلام
ساقی کورد خواهد بود اما آنچه آنحضرت فرموده است انا باب
فتح الله تعالی العباد و من دخله كان امنا و من خرج عنه
كان كافرا یعنی منم در فتح خداي بر بندگان هر که بدرجعت و مودت
در آید در دنیا و آخرت از چشم خداي تعالی امین باشد دلیل بر صحت
این قول آنست که رسول الله علیه و آله وسلم در محبت و مودت و

گفته است که علی حبه حبه یعنی دوستی علی را جزای آن الهه بهشت
خواهد بود اما آنچه امیرالمومنین علیه السلام فرموده است انا الذي بيدي
مفاتيح الجنان و مفاتيح النيران یعنی منم آنکه کلید بهشت و دوزخ
در دست منست دلیل بر صحت این قول آنست که رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم
فرموده است که ان علي بن ابي طالب عليه السلام هو قسيم النار و الجنة یعنی
مدیریتی که علی بن ابی طالب علیه السلام منست کشته بهشت و دوزخ است پس ثابت
شد که این معنی در حق خود راست فرموده است اما آنچه حضرت امیرالمومنین علیه السلام
فرموده است انا قائم مع رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم
في حيايته خضر حيث لا روح تحرك و لا نفس تنفس یعنی
منم قیام نموده بآن رسول الله ص در سایه سبز درختی که آنجا
نه روح را حرکت میابد و نه هیچ روحی زنده و نفس نفس بندد را دلیل
بر صحت این قول آنست که رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم فرموده است
خلق الله تعالی نوري و انا و علي من نور واحد یعنی اول چیزی که
خداي تعالی آفرید نور من بود و مرا و علی را از یک نور آفرید و بر معنی این
آیت دلالت میکند هل اتي على الانسان خير من الدختر
لم يكن شيئا مذكورا یعنی نوزنی مابود علی پس از عالم ارواح
مشترک با یکدیگر بود پس ثابت شد که این معنی در حق خود راست فرموده است

كتاب عقبة
في شرح

مثل زده است الله نور السموات والأرض مثل نور مشكاة
 فيها مصباح دين آية انزله تعالى تاويل على راعليه التلم چراغ
 دين خود خوانده است باسراج محمد المصطفی صلی الله علیه وآله وسلم
 شریک سئله پس ثاب شد که اینجی در حق خود راست فرموده است
 و راست بود اما آنچه آنحضرت فرموده است انا عالم بتیغیر الزمان
 وحوادثه یعنی منم عالم بتیغیر زمان وحوادث زمان که واقع میشود
 تا قیامت و دلیل بر صحت این قول آنست که رسول صلی الله علیه وآله
 وسلم فرموده است انا مَدَنِيَّةُ الْعِلْمِ وَعَلَيَّ بِأَهْلِهَا بِسْرُثَاتُ شَدَّ
 که علی علیه السلام مجادئات زمانه عالم باشد اما آنچه امام حسین علیه السلام
 فرموده است انا الذی لیسَ عَمَلٌ عَامِلٍ إِلَّا يَغْفِرُ فَنِي نَحْبِ
 منم آنکه هیچ عمل عالمی بی معرفت من خدای قبول نمیکند دلیل بر صحت
 این قول آنست که رسول صلی الله علیه وآله وسلم اندرین معنی که لَا
 يَقْبَلُ اللَّهُ طَاعَةَ الْعِبَادِ إِلَّا بِوَلَايَةِ عَلِيٍّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ یعنی خدا
 تعالی هیچ طاعت از بندگان قبول نمیکند مگر بولایت علی علیه السلام
 پس ثاب شد که هیچ طاعت از مکلفان بی محبت و موافقت علی نبولاست
 اما آنچه آنحضرت فرموده است انا أعلم عدد النمل ووزن نمل

این کتاب در میان شیعیان بسیار است
 و از قریب پنجاه سال است که در میان ایشان
 مشهور است

۱۳۵

بسم الله الرحمن الرحیم
 پس ثابت شد که علی علیه السلام صاحب هدایت و کشف و رفعت باشد و صاحب
 کرمه و از قریب پنجاه سال است که در میان ایشان مشهور است
 بقوله وی ما تدرعوا من الله فاعلموا ان الله قد اراد ان یخرج منکم
 راسا کفایت اما انچه انحضرت فرموده است انا الذی رست
 الکما رکف سرب فرجوا الهلکی یعنی منم انکه منشی خاک
 دوروی کفایت انداختم از دست ولایت من بازگشتد و هر روی
 سبزه عین منا دند از بسیاری انا رعلوی که در جانب ایشان بود
 و این خبر بتوان ثابت شد است اما انچه امیرالمومنین فرموده
 انا الذی عنده الف کتاب من کتب الانبیاء
 یعنی منم انکه تن دیکر منته هرا کتاب از کتابهای پیغمبر
 صلوات الله علیهم دلیل بر صحت این قول آنست که
 اجماع امت که رسول صلی الله علیه و آله و سلم
 جامع انواع علوم انبیاء بود و سینه او شهرت آن علم
 خدا بود دلیل آیه کریمه الم نشرح لک صدق
 و در مدینه علم امیرالمومنین علی علیه السلام بود و منم
 مرقی علی علیه السلام اسد الله یعنی سر و دگر حضرت خدا بود

این کتاب در میان شیعیان بسیار است
 و از قریب پنجاه سال است که در میان ایشان
 مشهور است

ع

بسم الله الرحمن الرحیم
 بحکم خدا و رسول خدای و دین بی راهها بود بدلیل
 انا مدینه العلم و علی بابها بود و بدین امام حسن و امام حسین
 بود و روح خیر النساء و طهر زهر آلود و حسین علی بدین امام زین العابدین
 بود که او آدمی عابد بود اما انچه امام احسن و امام علی علیه السلام
 فرموده است انا الذی جدد ولایتی الف امته منشی من
 انکه انکار ولایت من کردند و از امامت خدای نعم ایشانرا منع کرد انید
 و برین اجماع علمای ماست رحمهم الله اما انچه ابی الحسنین فرموده است
 انا البیت و الکعبه یعنی منم کعبه و بیت الحرام دلیل بر صحت این قول
 آنست که اجماع امت که امیرالمومنین علی علیه السلام در خانه کعبه از او
 بوجود آمد و ولاده او در بیت الحرام بوده است و دیگر انکه بی ولایت
 و مودت او از نعم هیچ حج و عمره قبول نمیکند پس ثابت شد که این معنی
 در حق خود راست فرموده است اما انچه امام علی و امام علی علیه السلام
 فرموده است انا الخیر البصر یعنی منم درخشنده چشم اندک بصر
 دلیل بر صحت این قول آنست که نقل است از ابوذر غفاری رحمه الله علیه
 که رسول صلی الله علیه و آله فرموده است که روشنی چشم انسان از نور
 ولایت علی علیه السلام از نور آفریده باین حدیث که قال النبی صلی الله علیه

این کتاب در میان شیعیان بسیار است
 و از قریب پنجاه سال است که در میان ایشان
 مشهور است

درین کتاب کتاب
 و خطای درین
 الغفاری قاضی

ارمنستان و گیلان
و گیلان و گیلان

4	1	4	1
11	5	149	11
0	59	13	9-1
14	9-2	5	5

[illegible]

افايت من اخذ الله هوييه واضله الله على علم ونظم على
سمعه وقلبه وجعل على نصير عشاقه فمن هوييه
اجل الله اولا فذكره او كذا في قوله طبع الله
على قلوبهم وسمعهم واضلهم
او كذا في الغافلون

ابو بصير عن الصادق عليه السلام قال من قرأ سورة العنكبوت والروم في شهر رمضان ليلة كماله والعشر من شهر
 رجب يا ابا محمد من اهل الجنة لا استغنى عنها الا ولا اخاف ان يكتب الله على في معنى اثنا عشر ايام
 السورتين من الله مكانا جنته ليس له مع ان حضرت صادق عليه السلام منقولا يستكرهه سورة عنكبوت
 وروم را فرب بيت وسوم بخواند والله كرهه ان اهل جهنم استغنى عنك احدی را و منی سیم که
 درین سوکتها بر من گذارده اند و این دو سوره را در روزی که از منزه عظمی هست
 و ازین حدیث چند فایده استنباط میشود اول بسبب اختصاص این فضیلت باین دو سوره از سوره قرآن
 باین اختصاص خواندن این دو سوره شب بیت وسوم ماه رمضان سیم قسم یا کردن آن حضرت
 را که تلاوت کند آن از اهل جهنم استغنى من غیر استثناء احدی

[illegible]

عزم صفر ربيع ١ ربيع ٢ جمادى الأولى جمادى الثانية رجب شعبان رمضان شوال ذو القعدة

١١	١٢	١٣	١٤
١٥	١٦	١٧	١٨
١٩	٢٠	٢١	٢٢
٢٣	٢٤	٢٥	٢٦

سبحان من الزم كل متكبر

مينا	فينا	لك	افينا
١٤٩	٥٩٢	١٠٢	١٤٩
٥٩٣	٥٢	١٤	١٠١
١٤١	١٠٠	٩٤	٥١

حاجی جلیل

سبحان من الزم كل متكبر بقهر عزيز سلطانه واطاع علمه بما في ربه ووجه حشاشا
اللهم احمي حشيشا الله جبار بشتم احياسها اذ وناي اميا واث ال شداي سحر
سحر سحر من من من طاسوما طاسوما لا الاء الا الالف يا الله محيط
به علمك كعسلهون وبالحق انزلناه وبالحق نزل اللهم بقره فيقبايل مر بوقد
قائس اخط ايها الملك الجليل اجمعنا عن جميع من يؤذينا من حشرات الجن والانس
اجب اجب يا سلام بالذي خلقك من نور شعاع مهيب بقره العساكر والمواكب
كتب الله لا غلبن انا ورسالة الله قوة عزة

V ₅₁		V ₅₉
V ₅₂	V ₅₂	V ₅₁₅
V ₅₅	V ₅₁	V ₅₃

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سِدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً مُضَاعَفَةً لِيُضَاعَفَ لَهُمُ الْعَذَابُ فِي ذَلِكَ يَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَنْ يَخْرُجُوا إِلَى اللَّهِ فَمَا يُؤْذِنُ لَهُمْ اللَّهُ فَذَلِكُمْ هُوَ الْحَدُّ الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ لِمَنْ يُشَاقِقُ أَمْرًا عَظِيمًا ۝ ٢٥

PO	POW	POE	POW
POO	POF	POG	POH
POI	POJ	POK	POL
POM	PON	POO	POP

۱۹۹	جاء	۱۹۲
۲۰۵	۱۹۳	۲۰۴
۱۹۴	۲۰۱	۱۹۷
۲۰۰	۱۹۶	۲۰۷

والحجة والعقرب ومن
جميع المكائيد بسم الله
الرحمن الرحيم
قل هو الله احد الذي لا
يؤثر عليه شيء ١٢٣٢
٩٢

چنانکه از ثبت این
 اسرار باینکه در هر عقل
 استنباط کرد در هر عقل
 تا آشنای هر حکام
 محدود تا اعلی در هر حکام
 که در هر طرف فصول
 در هر خط به نظر آن
 زیرا که این
 ده است که در هر عقل
 را در هر عقل
 و در هر عقل

که اینک از ادوات
 امر که ملامت عقل
 باشد سکر از هر عقل
 ملامت او را در هر عقل
 ان امر موقوف
 شود مدیات را به هر عقل
 تا حدی که در هر عقل
 در میان هر عقل
 فیج مشهور هر عقل
 اندیشد و این هر عقل
 میباشد و گاه نه هر عقل
 و معقول این هر عقل
 و عرف اگر عقل
 از هر عقل
 و در هر عقل
 و در هر عقل
 و در هر عقل

[illegible]

وزیر عباد
مکتب کرد و در روزی که
کرد و در روزی که
روز و در روزی که
صورتها و نام را که
نموده و گاه ماسکر
مازل شود که در میان
نامها که در میان
شد و در میان
و در گاه سبط و
و اعداد و اعلی راز و
صالحات و حصول و
سیرت او را در صحنه
باز کرد و باطله و امور
در میان صاحب خود که
که در میان صاحب خود که

